

Ára: 230.-Ft

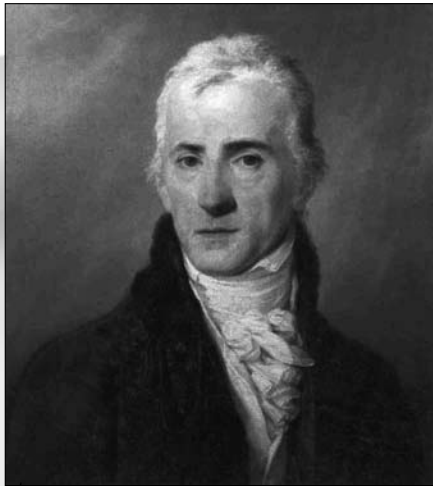

RÁKÓCZI
Lapja

KÖSZÖNET
A SZABADSÁG
HŐSEINEK

1956.
október 23.

Magyar Nyelv Éve

1759. október 27-én született az érsemlényi származású Kazinczy Ferenc. Ennek az eseménynek a 250. évfordulója alkalmából a Nemzeti Emlékezet Program keretén belül egy 2003-as rendelet alapján 2009-et a Magyar Nyelv Évének nyilvánították. Az író, költő, műfordítót és nyelvújítót egyszemélyben megtestesítő Kazinczy korának legvitatottabb személyisége volt, és ha manapság szóba kerül nyelvújítói törekvése, az emberekben mindig felmerül: mi lett volna, ha Kazinczy veszíti el a nyelvújítás forradalmát? Egy biztos: ő nyert, neve pedig nem merült feledésbe...

A nemesi családból származó, tanult fiatal bejárta az egész Birodalmat, és jelentős kapcsolatokra tett szert az irodalom, színház világában is. II. József mellett hivatalnokként is dolgozott. Később azonban szimpatizálni kezdett Martinovics Ignác ideológiájával, olyannyira, hogy terjesztette a Reformátorok Kátéját, ezért elfogták, halálra ítélték, amit később határozatlan idejű fogságra változtattak. Börtönévei alatt is folyamatosan írt, megszületett egyik leghíresebb műve, a Fogságom naplója, mely beszámol fogságának 2387 napjáról.

Szabadulása után pár évvel, 1804-ben ismeri meg feleségét Török Sophie-t, akivel együtt telepednek le Széphalom érintetlen táján, és ahol hét gyermeket nevelnek fel együtt. Közösén építgetik fel otthonukat, mely nemcsak élőhelyük, hanem a modern magyar nyelv központjává válik, ugyanis Kazinczy az otthonába rendületlen munkába kezd.

Barátai munkássága során győzködték, hogy ne a fordításokra fektessen nagyobb hangsúlyt, hanem a saját gondolatait vesse papírra. Megjelent verseskötete a Tövises és virágok. Követői leborulnak törekvései előtt, de legalább ugyanennyien támadják is. 1813-ban legfőbb bírálói megjelentetik a Mondolat című művet, mely régi nyelvezetű írásokat tartalmazott. Ortológusnak nevezzük a régi nyelvezet hívét, és neológusnak a nyelvújítás követőjét. A „mondolat” egy gúnyszó, ugyanis a mondat és a gondolat szóból tevődik össze, arra utalva, hogy Kazinczy a társaival a legtöbb új szót, összetétellel hozták létre. (Nagyon sok szót fedezhetünk fel ma is, például a „cső-orr”, azaz „csőr” szavunk is a nyelvújítás eredménye.)

Kazinczy társai, a kor nagy alkotói, mint Kölcsey Ferenc, Szemere Bertalan két év múlva megjelentették a Felelet a Mondolatra c. művet. A vita lezárását és egyben az új korszak kezdetét Kazinczy Ferenc 1819-ben megjelent műve határozta meg: Ortológus és neológus nálunk és más nemzeteknél. Azok a fiatal írók, költők, akik a 19. század elején kezdték pályafutásukat, atyjukként tisztelték Kazinczyt.

Kazinczy Ferenc 1831. augusztus 23-án halt meg Széphalmon, kolerában.

Persze azon még ma is lehet vitatkozni, hogy számunkra mi a jobb: egy szép, nehéz nyelvet beszélni, vagy egy még szebb, még nehezebbet. Egy újszülöttnak azonban ez lényegtelen: mire ezen elgondolkozhat, addigra már a mai magyar nyelv a birtokában van.

Széphalom szerepe ma is nagyon fontos. Mint ahogy már közel két éve beszámoltam róla ezen újság hasábjain, Széphalom újra a magyar nyelv központjává válik. A ma Sátoraljaújhely külterületének számító terület festői szépsége magába foglalja Kazinczy síremlékét, mely dolgozószobájának pontos helyén épült fel, illetve itt épült fel a Magyar Nyelv Múzeuma, mely kulturális eseményeknek ad teret, és a nyelvművelés központja.

Zárásul én személyesen még most is csak azt tudom mondani, amit korábbi írásomban említettem: ezt – legalább egyszer – minden magyar nyelvet beszélő embernek látnia kell!

Hably Dóra

ARAD, 1849. OKTÓBER 6.

160 évvel ezelőtt a fent említett napon és helyen 13 embert végeztek ki, akik a hazájukért feláldozták családjukat, hírnevüket, jövőjüket. Aulich Lajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knezich Károly, Lahner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Pöltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vécsey Károly, illetve Batthyány Lajos miniszterelnök mártírhalálára emlékezve meg kell értünk, miért halljuk minden megemlékezéskor azt, hogy „nem hiába haltak meg hazájukért”.

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc nagyon fontos időszak a Magyarország történetében: ebben az időszakban adták ki a magyar történelem második alkotmányát (összesen három volt!), ekkor bomlott fel a feudális társadalom a kapitalista értékeknek teret engedve, ekkor indult el Magyarország a fejlődéshez vezető úton. Ferenc József császár I. Miklós orosz cár segítségével véget vetett a szabadságharcnak. Az orosz fölényvel nem lehetett felvenni a versenyt, és a magyar csapatok Világosnál letették a fegyvert.

Az aradi 13 szerepe ekkor kerül előtérbe. A Habsburg-ház, az uralkodó Ferenc József, és legnagyobb támogatója az édesanyja, Zsófia hercegnő megtorlásba kezdtek. A magyar nép olyan súlyos bünt követett el azáltal, hogy a Birodalommal szembe fordult – kinyilvánította szuverenitását és megfosztotta a Habsburgokat a magyar tróntól –, melyet nem lehetett egyszerű megszorításokkal megbosszulni. Az aradi vértanúk és a független magyar kormány miniszterelnökének kivégzésével a magyar nemzet önértetét próbálták földbe taposni, hogy még egy ilyen eset ne történhessen meg. Talán ekkor vesztette el a magyar nemzet a „rebellis, lázadó” érzetét, mely előtte évszázadokig meghatározta történelmét. A vértanúk halála a kezdete volt annak a megtorlás-sorozatnak, mely egészen az

1867-es kiegyezésig érezhető folyamat volt, eleinte brutálisan, majd folyamatosan enyhülve.

Gyakran megemlítik, hogy a 13 mártír között nehéz találni olyan embert, aki teljesen magyar származású, utalva arra, hogy magyar az, aki magyarként él, és magyarként hal meg. A kivégzések körül rengeteg történet kering, melyek szájról szájra terjednek a mai napig. Közismert, hogy Batthyány Lajost kötél általi halálra ítélték, ő ezt nem tudta elviselni, így felesége 5-én becsempészett hozzá egy kést, de az öngyilkosság nem sikerült, azonban olyan mértékű sebet ejtett, hogy nem lehetett kötelelet akasztani a nyakába, ezért végül lelőtték. Színhagyomány útján terjedő történetek szerint például Aulich Lajos halála előtt Horatiust olvasott, Schweidel József a feszületét vitte magával, ami a csatákban is nála volt, Vécsey Károly pedig (akit utoljára végeztek ki,) kezét csókolt halott társának, Damjanichnak.

Hogy mennyi igaz ezekből – és más – történetekből, az örökre a vértanúkat övező mítosz része marad, soha nem tudjuk már meg, de lehet így a legjobb. Október 6-án nemcsak az ő személyükre emlékezünk, hanem általuk a dicső magyar történelemre, melyre büszkék lehetünk, mert azt a helyet, ahol élünk, még mindig Magyarországnak nevezik.

Hably Dóra

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Képviselő-testület ülése

Rákóczifalva Város Önkormányzatának képviselő-testülete 2009. szeptember 3-án tartotta soros ülését. A főbb napirendi pontokból:

Rákóczifalva Város Önkormányzat képviselő-testülete: a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény (Tt.), 4.§ (1) bekezdése b) pontja, a költségvetési szervek jogállásáról és gazdálkodásáról szóló 2008. évi CV. törvény (Kt.) 8.§ (2) bekezdése a) pontja, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (Áht.) 100/L.§ (3) bekezdése b) pontja és az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII.30.) Korm. rendelet (Ámr.) 14.§ (6) bekezdése b) pontja alapján az alábbi határozatot hozza:

1./

a.) Rákóczifalva város képviselő testülete a Szolnok-Abony-Szajol-Rákóczifalva települési szilárd hulladéklerakói rekultivációjának Önkormányzati Társulása (továbbiakban: Társulás) alapító okiratának módosítását és módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét, valamint a társulási megállapodás módosítását és módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét a határozat 1/a. és 1/b. sz. mellékletei szerinti tartalommal elfogadja.

b.) Az alapító okirat módosítását és a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratot a törzskönyvi nyilvántartást vezető szervnek meg kell küldeni a változások nyilvántartásban történő átvezetése végett.

2./

Rákóczifalva város képviselő testülete a Társulás szervezeti és működési szabályzatát a határozat 2. sz. melléklete szerinti tartalommal jóváhagyja.

3./

Rákóczifalva város képviselő testülete a Társulás és Szolnok Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala közötti együttműködési megállapodást a határozat 3. sz. melléklete szerinti tartalommal jóváhagyja.

4./

Rákóczifalva város képviselő-testülete engedélyezi, hogy a Társulás által létrehozni kívánt gazdasági társaság nevében Rákóczifalva város neve szerepeljen.

Rákóczifalva Város Önkormányzata engedélyezi az Általános Művelődési Központ és a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézményben a néptánc tanszakon saját hatáskörben 20%-kal magasabb létszámmal történő működést.

1. Rákóczifalva Város Önkormányzat képviselő-testülete az Általános Művelődési Központ II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény néptánc tanszakán a maximális csoportlétszám túllépését jóváhagyja.

Az Általános Művelődési Központ, II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény néptánc tanszak 2009/2010-es tanévben térítési díjainak a következők szerinti engedélyezéséről.

Előképző I., II. (óvoda, 1. osztály)	12.000 Ft/tanév
Alapfok I. (2.osztály)	12.000 Ft/tanév
Alapfok II. (3. osztály)	12.000 Ft/tanév
Alapfok III. (4. osztály)	12.000 Ft/tanév
Alapfok IV-V-VI.	6.000 Ft/tanév
Továbbképző I-IV.	6.000 Ft/tanév
18-22 éves korig	12.000 Ft/tanév

A térítési díjak egy tanévre vonatkoznak. Befizethetők az iskola pénztárában, évi, félévi, vagy havi részletekben a tanév végéig.

A térítési díj fizetése alól mentesülnek – kérelem alapján – azok a tanulók, akik GYVK-ban részesülnek. A kérelmet az iskola igazgatójához kell benyújtani, 2009. szeptember 4-ig.

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzat képviselő-testülete az Általános Művelődési Központ II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény néptánc tanszakán a térítési díjakat jóváhagyja.

Rákóczifalva Város Önkormányzata csatlakozik a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat 2010. évi fordulójához.

A képviselő – testület felhatalmazza Tóth Lajos polgármester urat a csatlakozási nyilatkozat aláírására és a szükséges nyilatkozatok megtételére.

Rákóczifalva Város képviselő-testülete - a könyvvizsgálati záradékkal együtt - a Rákóczifalva Tiszapart KKN Kft. 2008. évi közhasznú egyszerűsített éves beszámolóját elfogadja.

Rákóczifalva Város Önkormányzata tudomásul veszi, és támogatja, hogy a Szolnoki Kistérség Többcélú Társulása települési önkormányzatai közösen kívánnak együttműködni az orvosi indikáció alapján javasolt korosztály számára a méhnyakrák elleni – négykomponensű – védőoltás kedvezményes, beszerzési áron történő biztosításában. A védőoltás biztosításához szükséges pénzeszközt a tartalékkeret biztosítja.

A képviselő-testület hozzájárul ahhoz, a Víz- és Csatornaművek Koncessziós Zrt. az Önkormányzatnak 2009. évben fizetendő koncessziós díj terhére a Jókai út II. ütem (a Dózsa György út – Jókai út 80. szám közötti szakasz) vízvezeték felújítását végezze el.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Szociális ellátások szeptemberben

Szeptember hónapban egy alkalommal ülésezett a Szociális Bizottság. Átmeneti segélyt 34 fő részére (átlag 4000 forintot), rendkívüli gyermekvédelmi támogatást 28 családra (gyerekenként 7 400 forintot), normatív lakásfenntartási támogatást 18 háztartás részére (családonként átlag 5000 forintot), ápolási díjat 1 fő részére (összege 20 635

forint) állapított meg.

Jegyzői hatáskörben döntöttek még 55 család rendszeres gyermekvédelmi támogatásáról, 27 fő rendelkezésre állás támogatásáról, fejenként 28 500 forint összegben. 3 fő részére alanyi jogon, 2 fő részére normatív alapon, még 2 fő részére méltányossági alapon ítélték meg közgyógyellátást.

Tisztelt Lakosok!

Bizonyára Önök is megkapták az E.on Zrt. tájékoztatóját, mely kapcsán szükségesnek tartjuk felhívni figyelmüket, hogy Rákóczifalva egyes részein illetve teljes területén a Rákóczi út középvezetű hálózatának korszerűsítési munkálatai elvégzése miatt az alábbi napokon áramszünet lesz.

2009. október 16-án és október 19-én 7.30 – 16.30 között

- Kolozsvári, Damjanich, Május 1., Szondi, Kossuth, Gábor Á., Zrínyi, Hunyadi, Kinizsi, Árpád, József A., Tisza, Ady, Táncsics, Jókai, Déryné, Nyár, Jászai, Virág utcákban

- Rákóczi út 1-55. és 2-58., Petőfi út 30., 30/a., 53., 53/a., 53/b., 55., 55/a., Vasvári út 77. számától végig, Deák F. út 26. illetve 29. számoktól végig, valamint a Szt. László kir. út 80. és 95. számoktól végig.

2009. október 20-án, október 21-én valamint október 28-án és október 29-én 7.30 – 16.30 között

- a település teljes területén.

Az E.on Zrt. a szolgáltatás átmeneti szüneteltetése miatt szíves elnézésüket kéri. További információért kérem az E.on Zrt. ügyfélszolgálatához szíveskedjenek fordulni.

LEADER

KTZVE HÍREK

2009. október 31-ig benyújthatóak az ÚMVP LEADER pályázatok!

A Rákóczi Lap előző, azaz 7. számában tájékoztattunk a LEADER pályázatok várható megjelenéséről. Jeleztük, hogy az önkormányzati és üzleti szféra pályázati lehetőségei mellett, a civil szervezetek akár a 100%-os támogatást is elérhetik egy-egy jó ötletükre.

2009. október 1-től papír alapon és elektronikusan is benyújthatóak azok a vidékfejlesztési pályázatok, melyek a hagyományörzés, a helyi termék fejlesztés mellett akár a képzést vagy a sportpályák fejlesztését segíthetik elő. Térségünkben 11 jogcímet hirdet meg az Irányító Hatóság, a helyi koordinálást, a pályázás segítségét, valamint a pályázatokkal kapcsolatos végrehajtást is a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület látja el a rákóczifalvi irodában.

Az alábbi célokra várjuk pályázataikat:

Jogcím: **Rendezvény**

Célterület megnevezése: Hagyományokat őrző rendezvények fejlesztése, megvalósítása

Támogatás vehető igénybe: Helyi hagyományokat őrző rendezvények és vásárok lebonyolítására

Alanyi vagy tárgyi feltétel: A projekt csak szakmai együttműködésben valósulhat meg
Támogatás mértéke: Nem hátrányos helyzetű település esetében 1000-4000 €, hátrányos helyzetű település esetében 2000-4000 €

Jogcím: **Közösségi célú fejlesztés**

Célterület megnevezése: Hagyományokat őrző kiállítóhelyek, bemutató helyek fejlesztése

Támogatás vehető igénybe: A helyi, nem védett épületű múzeumok, tájházak, faluházak, gyűjtemények, templomok felújítására

Támogatás mértéke: **1000-9000 €**

Jogcím: **Közösségi célú fejlesztés**

Célterület megnevezése: Közbiztonság megőrzése a Közép-Tisza-Zagyva térségben

LEADER

Támogatás vehető igénybe: Közbiztonság megőrzését elősegítő feltételek javítására

Alanyi vagy tárgyi feltétel: Pályázók köre: bejegyzett önkéntes tűzoltó egyesületek, polgárőr egyesületek. Tevékenységükkel kapcsolatos képzésen vagy gyakorlaton való részvétel igazolása, a megjelenést megelőző 1 évben.

Támogatás mértéke: 1000-6000 €

Jogcím: *Vállalkozási alapú fejlesztés*

Célterület megnevezése: Hagyományos paraszti gazdálkodáshoz kapcsolódó helyi termék fejlesztés valamint népi kismesterségek megőrzése

Támogatás vehető igénybe: Hagyományos paraszti gazdálkodáshoz kapcsolódó helyi termék fejlesztésére, valamint népi kismesterségek bemutatására alkalmas bemutató hely létrehozására.

Alanyi vagy tárgyi feltétel: Kismesterség, népi mesterség végzésének igazolása

Támogatás mértéke: 1000-8000 €

Jogcím: *Vállalkozási alapú fejlesztés*

Célterület megnevezése: Helyi sajátosságú területek, szolgáltatások térségi fejlesztése Támogatás vehető igénybe: A meglévő és új falusi magán szálláshelyek, kereskedelmi és fizető vendéglátó szálláshelyek kialakítása, fejlesztése, bővítése a min. másod- és harmadosztályú panziókra, üdülőházakra, apartmanokra, min. első és másodosztályú kempingekre, illetve 2-3 napraforgós falusi magán szálláshelyekre, illetve alkotó táborok létrehozására, fejlesztésére

Alanyi vagy tárgyi feltétel: Tábor létrehozása esetén a pályázó vállalja, hogy az üzemeltetési kötelezettség alatt évente legalább 1 tábort bonyolít a fejlesztéssel érintett területen

Támogatás mértéke: 2000-12000 €

Jogcím: *Térségen belüli együttműködés*

Célterület megnevezése: Helyi marketing fejlesztése

Támogatás vehető igénybe: Kiadványok, helyi jellegzetességű ajándéktárgyak készítésére, illetve azok bemutatására rendezvényeken, kiállításokon és helyi vonzerő leltárt ismertető honlap fejlesztésére, valamint helyi termékekhez kapcsolódó marketing fejlesztésére

Alanyi vagy tárgyi feltétel: Legalább három település, 1-1 szervezetének együttműködésével megvalósuló program

Támogatás mértéke: 1200-4000 €

Jogcím: *Vállalkozási alapú fejlesztés*

Célterület megnevezése: Egészséges életmódra nevelés infrastrukturális feltételeinek javítása

Támogatás vehető igénybe: Sportlétesítmények és a hoz-

zájuk tartozó kiegészítő létesítmények fejlesztésére (kivéve az alapoktatási intézményekhez tartozó létesítményeket, a közparkokat, közjátzótereket), valamint ezen helyek felújítására

Támogatás mértéke: 4000-12000 €

Jogcím: *Térségek közötti és nemzetközi együttműködés*

Célterület megnevezése: Együttműködés ösztönzése

Támogatás vehető igénybe: LEADER térségi és nemzetközi együttműködések kiépítésére: kapcsolatfelvétel és tematikus hálózatépítés járulékos költségeinek támogatására, a jó gyakorlatok átvételéhez, testvértelepülési kapcsolatok kialakításához, meglévők ápolásához

Támogatás mértéke: 1000-8000 €

Jogcím: *Képzés*

Célterület megnevezése: Élhető Élet Program megvalósítása a térségben

Támogatás vehető igénybe: Térségi "Élhető Élet Program" beindítására, innovatív elektronikusan elérhető tananyag készítésére, elméleti társadalmi, gazdasági és gyakorlati képzésekre. Nem támogatható a mezőgazdasági tevékenységhez kötődő képzések szervezése, lebonyolítása

Alanyi vagy tárgyi feltétel: Legalább 10 szándéknyilatkozat a részvételtől. Kötelező a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület működési területén toborzási tevékenységet végezni

Támogatás mértéke: 2000-12000 €

Jogcím: *Térségen belüli együttműködés*

Célterület megnevezése: Egészséges életmód szemléletének terjesztése

Támogatás vehető igénybe: A térségen belüli együttműködésre a lakossági preventív szűrővizsgálatok népszerűsítése céljából

Alanyi vagy tárgyi feltétel: Kötelező együttműködés az üzleti és/vagy közszféra képviselőivel

Támogatás mértéke: 1000-2000 €

Jogcím: *Vállalkozási alapú fejlesztés*

Célterület megnevezése: Hagyományokat őrző kiállítóhelyek, bemutató helyek fejlesztése

Támogatás vehető igénybe: A helyi, nem védett épületű múzeumok, tájházak, faluházak, gyűjtemények, felújítására

Támogatás mértéke: 2000-9000 €

*További információkért keressék
a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület
LEADER Irodáját Rákóczi falván,
a Szabadság tér 4-es szám alatt, tel.: 56/584-009.*

DÍJAZOTTUNK

A tánc a társas kapcsolatok része

Kovács Józseffel beszélgettem, aki Pedagógusnap alkalmából részesült elismerésben. Áldozatos munkáját, melyet a Rákóczi Néptáncgyűttes művészeti vezetőjeként nagy szeretettel és fáradhatatlan energiával végzi évek óta elismerő oklevéllel köszönték meg a munkatársai, és a város vezetése.

Arra kértem meséljen arról hogyan került kapcsolatba a néptáncsal és Rákóczifalvával.

1950 –ben születtem Hatvanban, ott jártam általános iskolába, majd Budapestre jelentkeztem szakmunkásképzőbe ahol szerszámárosnak tanultam. Ez olyan, mint az esztergályos csak itt nem az anyag forog, hanem a szerszám, miközben az anyag áll. Ez egy nagyon bonyolult szakma, de én szerettem csinálni, régi kapcsolataimnak köszönhetően még ma is bejárom dolgozni egy kicsit, csak egy két hetet, ha úgy alakul, szabadság vagy betegség miatt szívesen segítek. A szakmunkásképző intézetnek volt egy néptánc csoportja ahol 1965 –ben kezdtem táncolni és mind a három évet végigtáncoltam. Az iskola elvégzése után két év honvédség következett. Majd megnősültem, van egy fiam is, ő Dániában, Koppenhágában él a feleségével, gyermekük még nincs, de tervezik. A feleségem Boldogra való, így ott telepedtünk le. Ez a kis község Hatvan mellett a Mátra alján helyezkedik el és ma is a megye leghűségesebb hagyományörző településeként tartják számon. A művelődési központ vezetője azzal keresett meg bennünket, hogy lenne-e kedvünk elvégezni egy három éves tanfolyamot? Ez 1973- ban volt, és az óta helyi néptáncot tanítok. 1977-ben költöztünk Szandára, és 1978- ban kezdtünk mind a ketten Martfűn. Utána kerültem a Tallin Körzeti Általános Iskolához, ahol tíz évig táncoltam, majd Szandára, onnan pedig ide. 1992-től Szandán és itt párhuzamosan tanítottam, de akkor még nem volt művészeti iskola. Kezdetben csak egy csoport volt, de lassan kezdett fellendülni az egész. Megvoltak az első külföldi utak. Jártunk a gyerekekkel Berlinben, Ukrajnában, Kárpátalján, majd jöttek a lengyel kapcsolatok, sokszor voltunk Erdélyben szaktáborban. Például tavaly is ott jártunk. A Madarasi Hargitán, egy hetet töltöttünk. Ha nem mentünk túrázni vagy kirándulni, délelőtt délután próba és táncház volt. Most legutoljára Kőszegen táboroztunk egy hetet, megnéztük a Schönbrunni kastélyt is Bécsben, nagyon szép volt. Egy fiatalnak ilyeneket látnia kell. Főállásba 2005-ben kerültem ide mikor az iskola alapfokú művészetoktatási

intézményé alakult. 48 évesen kezdtem el a Táncművészeti Főiskolát Szombathelyen, és utóvizsga nélkül sikerült diplomáznom.

Miért szereti a néptáncot?

A tánc a társas kapcsolatok része. Az a nagyon nagy dolog a néptáncban, hogy a táncosok gondolkodását, az agy kapacitását rendkívül megnöveli az osztott figyelem. Egy táncosnak mindenre kell figyelni, a zene, a figurák, a térforma, a koreográfia minden egyformán fontos. Az ifisek 8-10 koreográfiát táncolnak, többszáz szép magyar népdalt énekelnek, annak mind ott kell lennie az agyban, ez pedig a memóriát bővíti. Arról nem is beszélve, hogy ez az egyik legösszetartóbb közösség a városban. Emellett nagy szükség van önfegyelmre, akaratereőre, önuralomra. Táncolni nem tanul meg senki egyik napról a másikra, hatalmas szorgalomnak kell mögötte állnia, és ezek közül semmi sem válik a gyerekek kárára.

Ön szerint a gyerekek szeretnek táncolni?

Azok a gyerekek, akik járnak néptáncra nagyon szeretik, de itt a szülők felelősségére is felhívnom a figyelmet. A szülőknek azt látni kell hogy mi a jó a gyerekeknek. Harmadik osztályos korrig kötelező a néptánc, be van építve az órarendbe, az órákon megtanulnak szótagolni, a mondókák segítségével, népzene hallgatnak, népdalokat, néprajzot tanulnak, amit a továbbiakban is jól tudnak hasznosítani. Ezek a gyerekek közösségben vannak, baráti kapcsolatok alakulnak ki, nagyon összetartóak, figyelnek egymásra, nem csámborognak a parkban, nem cigarettáznak, nem isznak, csúnyán beszélni sem szabad. Mivel egymásra vannak utalva, nagyon jól összecsiszolódnak. Az első törvény az, hogy nem bántjuk egymást sem szóval, sem cselekedettel.

Mik a jövőre vonatkozó tervei?

A jövő pedig úgy néz ki, hogy sajnos kiöregszem, habár még nem táncolnak le a fiatalok, idővel lehet, de figurával biztosan nem, annyira még megy. Minden attól függ, hogy az egészség, meg az erő mit enged. Majd meglátjuk, nem vagyok megijedve. A gyerekeket nagyon szeretem, így vissza fogok jönni. De most már csak lejjebb kell adni, jó volna egy kicsit élni, pihenni, kirándulgatni.

Köszönöm a beszélgetést és további sok sikert kívánok a munkájához, és kívánom, hogy a nyugdíjas évek is ilyen sikeresen és energikusan teljenek.

Nagy Tímea

ÍGY ÍRUNK MI

„A tandemugrást nem próbálom ki!”

Stafétabotot adunk körbe, mi, szerkesztőségi tagok. Akit a múltkor kérdeztek, az most kérdez. És akit kérdez, az a legközelebb kérdező lesz. Én a felelős szerkesztőt, Pappné Benson Máriát kérdezem. A Bak szülött szereti ellenőrzés alatt tartani az érzelmeit, és nehezebbre esik beszélni az érzéseiről. Szívós és kitartó. Az újtól megijed, de mindig megbirkózik velem. Rendíthetetlen, mint egy kőszikla. A beszélgetőtársa Bak, csak nem mindig tud róla.

A lánykori neved „Benson”, ami nem gyakori magyar név.

Mert nem is az. Thomas Benson, az úkapám még Széchényi István idejében érkezett Angliából. Híres lótenyésztő család tagjaként, ő hozta be az angol telivérek Magyarországra. Az édesapám még angol állampolgár volt. A Kincsem Parkban a rendszer-váltás óta minden évben megrendezik a Benson Vilmos (nagyapám) Emlékversenyt, amelyen a Benson család ma élő leszármazottai biztosítják a díjakat. De erről keveset tudok, így túl sokat ne időzzünk ennél a kérdésnél...

A családi háttér adja a kérdést: lovagolni tudsz?

Nem. Sőt, egy kicsit tartok is a lovaktól. Egyetlen egyszer ültem lovon, egy majálison a Jenő (Gál Jenő – a szerk.) lován. Sőt, a múltkor a kis unokám ült lóra, én meg a szárat fogtam – teljes pánikban. Alig vártam, hogy leszálljon a lóról.

A hétköznapi során – híres lótenyésztő ősök ide vagy oda – nem találkozol lovakkal, számokkal foglalkozol. De pontosan mivel is?

Elemzőként, statisztikai elemzőként dolgoztam világszerte. Az a dolgom, hogy a statisztikai számadatokat „élvezhetővé”, de legalábbis érthetővé tegyem. Vagyis egy kőkemény szakmai anyagot azok is megértsék, akik nem szakemberek.

Van kedvenc témád?

Nincs. A statisztikai hivatalban a megyei gazdasági folyamatok elemzését végeztem. Jelenleg pedig a régiós munkaerő-piaci adatokat dolgozom fel. Sajtóanyagokat is készítek...

A statisztikai elemzés és az újságírás nem éppen rokon szakma. Hogyan „csöppentél” a szerkesztőségbe?

Igazad van, nem rokon szakma. Bennem azonban van valamilyen írói véna, talán a családból hoztam. A bátyám (Benson Vilmos – szerk.) sokadik könyve jelent meg, ő főként önéletrajzi ihletésű regényeket, dokumentumregényeket ír. A nővérem és az édesapám is többször publikálta az írásait.

Mi volt az újságírás első állomása?

A Tárogató című újság, amely nálunk született meg. Úgy értem, hogy a nappalinkban. Murányi Laci volt a főszerkesztő, én meg a kávéfőztem... Most, hogy végig gondolom, kik is alkották a csapatot, rá kell, jöjjenek: szinte alig akadt közte tősgyökeres rákóczi falvai. „Bevándorlók” voltak szinte mind. Nagyon lelkes, tenni akaró bevándorlók.

A kávéfőzést aztán felváltotta az írás, ugye?

Felkértek, hogy írjak én is a lapba. Nagyon megijedtem, mint minden újtól... Gazdasági témákat dolgoztam fel, jogszabályi változásokat magyaráztam. Bátorítólag hatott rám, hogy ismerős vizeken evezek, ebben a témában otthon voltam.

Melyik műfaj áll közel hozzád? A magánvéleményt megfogalmazó jegyzet, vagy a beszélgetős riport, netán a rövid, humoros krocki...?

Azt hiszem, egyik sem. A riport műfajba egyszerűen belesöppentem. Aztán itt ragadtam. És rájöttem, hogy még élvezem is. Nagy élmény ám beszélgetni az emberekkel!

Azt már tudjuk, hogy lett belőled Tárogatós-, majd Rákóczi Lapos újságíró. De hogy lett belőled felelős szerkesztő?

A lap tipográfusa a férjem, Papp Imre. A lapszámok ott-hon, az ő dolgozószobájában állnak össze. Csilla (Csüllögné Kerekes Csilla – a szerk.) lemondása után kényszerhelyzetbe kerültünk. Ott álltunk millió papírral, a következő lapszám-ban megjelenő írásokkal – és ebből újságot kellett csinálni. Megcsináltam. Aztán Tóth Lajos polgármester úr felkért, hogy vállaljam el hosszú távon is a felelős szerkesztőséget. Felkértek és én nemet mondtam. Megint felkértek. Aggályoskodtam. Félttem. Megint felkértek. És azóta csinálom.

Nem csodálom, hogy ilyen nehezen mondtál igent. Egy kívülálló esetleg csak a titulust, a főszerkesztői titulust látja. Te viszont láttad azt a hatalmas munkát, amit a szerkesztés jelent...

Hát igen, nagyon meg voltam ijedve, hogy fogok én ezzel megbirkózni. Ez a csapat, a szerkesztőség tagjai nem profi újságírók. Szerelemből teszik, amit tesznek. Ez óriási előny, hiszen a lelkesedésük, sokszínűségük a Rákóczi Lap lelke. Ugyanakkor ugyanez óriási nehézséget okoz, hiszen senkit nem lehet kényszeríteni, hogy időben adja le az anyagot, sőt,

ÍGY ÍRUNK MI

hogy egyáltalán leadja. Tudomásul kell venni, hogy munka mellett, háztartás és család mellett, éjszaka és hétvégén írónak az újságcikkek, és ha nem tudja időben elkészíteni, hát nem tudja.

Milyennek ítéled a közös munkát a szerkesztőséggel?

Baráti hangulatúak ezek a találkozások. Telve vagyunk Tárogatós nosztalgiával. A régi tagok évtizedek óta írnak a lapba, de vannak fiatalok, tizen- és huszonevesek is. Sőt, van néhány profi is a csapatban. Ennek főleg nagyon örülök, mert jó lenne, ha „csak” szerkesztem kellene az újságot, és nem írnom. Ez egy titkos nagy álmom... - nevet.

Azt mondd, baráti hangulatú a szerkesztőség. Ugyanakkor ez nem egy baráti társaság, ugye?

Dehogyan! Szó sincs róla! Csupán azt jelzi, hogy a közös cél érdekében lehet baráti hangulatban is dolgozni. A szerkesztőségi tagok rendkívül sokfélék: más és más habitusú, iskolázottságú és érdeklődésű emberek. Ez nagyon-nagyon jó, mondhatnám, szerencsés! És ezt talán nem csak én látom így, belülről. A lappal kapcsolatban sokkal több pozitív visszajelzést kapunk, mint negatívát. Ezek a pozitív visszajelzések sok-sok nehézségen átlendítettek már, hiszen többször éreztem úgy, hogy egy percig sem csinálom tovább.

Mit csinálsz szívesen, amikor nem dolgozol és nem „főszerkesztesz”?

Skypolok... Máté fiam Írorszában él több mint egy éve. Interneten tartjuk a napi kapcsolatot. Leginkább unokázni szeretnék, de Helga lányomé is messzebb élnek. Szabadidőmben keresztretjvényt fejtek, főzök, betonozok... Betanított segéd munkásként egész komoly segítséget nyújtottam a házunk átépítésekor...

Mit szeretsz főzni?

Szeretek új dolgokat kipróbálni, főleg a fűszereket. Illat alapján döntöm el, hogy illik-e az ételbe, s ha az orrom szerint igen, akkor mehet a lábosba! És imádok vendégeknek főzni. A kedvenc ételém a húsos rakott palacsinta. Ezt úgy csinálom, ahogy az édesanyám készítette.

Kedvenc könyv?

Kedvenc könyvem nincs, ritkán olvasok. Az utolsó könyv azonban óriási hatással volt rám. Polcz Alaine önéletrajzi kötetét olvastam, amelyben a férjével, Mészöly Miklóssal való kapcsolatáról ír.

A beszélgetésünk során kiderült, hogy nagyon megfontolt ember vagy, aki nem ugrik bele semmibe első szóra. Sőt, Te úgy fogalmaztál többször is, hogy félsz, megijedsz egy-egy új dologtól. A múltkor mégis találkoztunk egy versmondó-versenyen, ahol úgy mondtál verset, hogy szinte lecupasztottad a lelked. Csodálatos volt és megrázó...

Fiatal koromban szavaltam. Rendszeresen indultam versenyeken is, elég eredményesen. Az említett versmondó versenyen elhangzott Garai Gábor-versssel is országos szintig jutottam egykor.

Mit próbálnál még ki szívesen?

Tériszonyom van, úgyhogy a tandemugrást nem! Egyéb-

ként is félős vagyok, és nem szívesen próbálok ki ismeretlen dolgokat. Először mindig megijedek. De aztán, amikor már benne vagyok nyakig, valahogy elmúlik a félelem. Valahogy úgy, mint vizsga közben, amikor megkapod az üres papírt. Az első pillanatban elkap a pánik, hogy semmit nem tudok, semmire nem emlékszem. De aztán eszembe jut minden, és mégis jól vizsgázom.

Cs. Csáti Réka

Benson Vilmos (1874-1945)

családja ősi lovasdinasztia, akik a legendás Széchenyi időkben Angliából települtek át hazánkba. Az angol telivéreket szakértve - követve. E lovas familia tagjai azután több generáción keresztül - e speciális szakma, a telivértelvényezés, ló sport, versenyüzem magyarhoni modernizációs folyamatának centrális szereplői lettek.

A történet kezdete 1844, amikor a Hunyadi grófok az angol THOMAS BENSON nevű idomárt Ürménybe hívják egy „training-ground” megalakítására. Jockeyként, majd idomárként tucatszámra nyer el a legnagyobb múltú klasszikus versenyünket a „Nemzetit” és sok trófeát nyer bel- és külhonban.

Legnagyobb sikerét mégis a Waternymph nevű angol teli vér kanca idomításával és felfedezésével aratta - aki KINCSEMNEK, a verhetetlen csodakancának volt az anyja. Itt is maradt haláláig, családja és leszármazottjai magyarrá lettek és zömmel lovasemberek maradtak. Thomas fia WILLIAM BENSON szintén lovasként megnyeri 1862-ben a „Nemzetit”, majd a Forgách grófok nagyszalánczi ménésében lovakat nevelt, sőt futtatott is - jó versenyeket nyerve, s elmélkedve, hiszen hivatott művelője volt a tenyésztési és a memoár irodalomnak. Az ő fia volt BENSON VILMOS, akinek emlékére áldozzák az utódok a róla kiírt emlékversenyt. Nem véletlenül, hiszen a magyar versenyést a Magyar Lovaregyletnél bő öt évtizedig szolgálta páratlan szakértelemmel és minden fogalmat meghaladó kötelességtudással. Szolgálata a századforduló előtti „aranykor” legszebb éveiben kezdődött, majd versenytitkári érája alatt élte át a haza és a versenyügy a hajdani legnagyobb megpróbáltatásokat, hogy végül a vezéri díszes, de felelősségteljes pozícióban érje meg a versenyüzem reneszánszát. Ekkoron az adminisztratív vezérkar élén irányította a versenyüzemet úgy, hogy munkássága alapján személyét a mai utódok és szakirók minden idők egyik legnagyobb versenyügyi szakembereként emlegetik.

ISKOLÁNK

Testvértelepülésünk vendégei voltunk

Szeptember 25-én izgalmas készülődés után indult különjáratú autóbuszunk a lengyelországi WIERZCHOSLAWICE-be, a IX. PONTY ünnepre.

Vendéglátóink kellemes környezetben, elegáns hotelben biztosították pihenésünket.

Küldöttségünk 10 pár néptáncosa megérkezésünk után nem sokkal a szálloda előtti röplabda pályán próbált a másnapi rendezvényre Györe Ágnes néptáncpedagógus vezetésével.

Szombaton ragyogó napsütésben utaztak a gyerekek Wierzchoslawice kistérségi általános iskolájába. Itt a cseh, a lengyel, szlovák és magyar kultúra hagyományait mutatták be a csoportok.

A délelőtt magyar táncházzal, barátságos hangulatban zárult. A finom és bőséges ebéd után Tarnów-ba látogatott a csoport. A városnézést lengyel középiskolások vezették és angol nyelven folyt a társalgás. Büszkén mondhatom gyermekeink, volt tanítványaink jól megértették az angol nyelvű tájékoztatást és ezt követően baráti beszélgetés kezdődött angolul.

Ezzel egyidőben a küldöttségek vezetőinek múzeumlátogatást és 15 km-es gyalogtúrát szerveztek vendéglátóink.

Először IGNACY JAN PADEREWSKI (1860- 1941) lengyel zeneszerző, zongoraművész kastélyába látogattunk, melyet gyönyörű park övez. Koncertjein Liszt Ferenc műveit szívesen játszotta, sokak szerint a legszebben a korabeli előadók közül. Gazdag ember létére hatalmas hazafi volt. Az 1800-as évek végén koncertjeinek adományából származó bevételét szegények megsegítésére ajánlotta. A lengyel zászló és címer mindig ott volt a koncertteremben. Az egyik alkalommal a koncertterem ajtajában kettő tálat helyeztek el a jószándékú adományoknak, mert olyan nagy volt a szegénység, hogy belépőt nem szedtek. Az est végén következett a „bevétel” elosztása. A szerzők szándéka szerint fele-fele alapon. Paderewski

- az anekdoták szerint – a következőt mondta: „A tál az enyém, a bevétel a szegényeké.”

A délután további részében CIEZKOWICE magaslatait jártuk végig (15km), és csodáltuk a gyönyörű „tanú” köveket, melyek néha emberi arcot, máskor állatformát mutattak. Mindannyian azt kérdeztük, hogy kerültek ide? Nagyon egyszerű volt a válasz. Évmilliókkal ezelőtt ezt a vidéket tenger borította. A víz levonult és maradtak a csodálatos kőtömbök.

A ragyogó napsütéses délután fáradalmait egy kávézóban pihentük ki.

Este a Rákóczi Néptáncegyüttes táncosai és a Swojácý együttes közös programmal köszöntötte a vendéglátókat. Különös hangulatot teremtett Györe Ágnes táncpedagógus angol nyelvű instrukciókkal vezetett táncháza. Mindkét csoport tagjai lelkesen énekelték „Az a szép” című nótát magyarul és kísérték a csárdás lépéseivel.

Gyermekeink fergeteges hangulatot teremtve varázsoltak nemzetközi táncházat.

Vasárnap a IX. PONTY ÜNNEP -en mutatkozott be néptáncscsoportunk a cseh, szlovák és lengyel táncosokkal, énekesekkel együtt.

A vásári kavalkádban nagyon színvonalas műsort mutattak be táncosaink /mezősegi, magyarlapádi lánytánc, széki legényes, szilágysági/. Büszkék lehetünk az együttes hagyományörző, kultúraközvetítő tevékenységére a csoportot vezető pedagógusokra.

Ezen a fesztiválon becslések szerint 10.000 ember szórakozott, örült vendégeinek.

Később testvértelepülésünk polgármestere fogadást adott a küldöttségek tagjai és vezetői részére. Gyermekeink örömtáncsal köszönték meg a szívélyes fogadtatást és búcsúztak Wierzchoslawicétől.

„Delegációnk” ifjú városunk jó hírét vitte határainkon túlra.

A Lengyel Kisebbségi Önkormányzat elnökének, Városunk Önkormányzatának és a felkészítő nevelőknek (Györe Ágnes, Kovács József) köszönöm igényes, áldozatos munkáját.

A hosszú úton elkísért bennünket egy kedves kuruc maci is. 1310 km-t utazott Lengyelországban, Szlovákiában és Magyarországon. Öregbítette Macimúzeumunk, hagyománytisztelő, -örző településünk hírét.

(Rákóczi falvat képviselték: Vadász Istvánné, Hőnyiné Nagy Erzsébet, Györe Ágnes, és a Rákóczi Néptáncegyüttes 20 táncosa.)

Vadász Istvánné a küldöttség vezetője

Ismerős mondat azokból az időkből, amikor még a házak utcát üdvözlő falain kis táblácska hirdette, hogy az itt lakók bizony igen is figyelnek a tisztaságra. Akár ez is lehetne a jelmondata annak az ünnepnek és kezdeményezésnek, mely sajnos még nem mindenkihez jutott el.

Ez a Takarítási Világnap. A Takarítási Világnapot –érdekes módon- nem kötjük pontos dátumhoz. Minden évben szeptember 20-a utáni hétvégén ünnepeljük ezt az Ausztráliából 17 évvel ezelőtt elindult hagyományt. Az ünnepből tevékenyen kivettük részüket a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és AMI felső tagozatos diákjai is.

A gyerekek és a kezdeményezés főszervezője, Timár Krisztina tanárnő 2009. szeptember 23-án arra vállalkoztak, hogy a világnap alkalmából megtisztítsák az iskola területét és a környező parkot, árkokat a szeméttől. De a résztvevők ünneplő ruha és alkalmi cipő helyett gumi- és nejlonkesztyűt húztak, mert a talált szeméthalommal csak kesztyűs kézzel lehetett bánni.

A napsütötte szeptemberi szerdán buzgó diákok lep-tek el az iskola területét és a környező parkot, hogy „Hulladékkommandót” alkotva tisztítsák meg, varázsolják élhetőbbé környezetünket.

Igen, Kedves Olvasó, mindannyiánk környezetét!

Azt a helyet, ahol iskolai szünetben a barátok találkoznak, ahol az alsósok fociznak és kiütöznek. Azt a parkot, mely az évtizedes fák árnya alatt minden évszakban a fiatalok köz- kedvelt találkozóhelye. A képek tanulsága szerint -érdekes módon- a takarítás és szemétszedés még élvezetes is lehet. Az még élvezetesebb lenne, ha nem csúfítanák el szeretett iskolánk udvarát, városunk parkját az eldobált ásványvizes és üdítő üvegek, a papír zsebkendők, a csokipapírok, no meg a

-sokszor a reggelit jelentő- chipsek kiürült zacskói.

Az, hogy milyen tiszta környezetünk, csak rajtunk múlik. Igen is meg kell tenni azt a pár lépést a szemetesig, hogy kidobjuk a kiürült ételes vagy italos dobozt! Vagy ha éppen nincs a közelünkben kuka, akkor se hajítsuk el magunk után a szemetünket! Tegyük zsebkendőbe, vigyük magunkkal, majd a legközelebbi kukánál szabaduljunk meg tőle. A Takarítási Világnap egy jeles kezdeményezés, mely remélhetőleg egyre inkább felhívja arra az emberek figyelmét, hogy MI KELLÜNK AHHOZ, hogy ne szemétben és koszosan éljünk. Minimális odafigyeléssel élhetőbb környezetet varázsolhatunk magunknak és gyermekeinknek. Csak örülhetünk annak, hogy a kezdeményezés iskolai kereteken belül is megvalósul, ezzel példát mutatva azoknak a „kispajtásoknak”, akik miatt szükség van a Hulladékkommandóra”.

Írta: Timár Csaba Fotó: Timár Krisztina

Töltsd teli pajtás poharam...

Szeptember 25-én pénteken 14.00 órától 16.00 óráig szü- retre hívtuk az alsó tagozat tanulóit.

Ebéd után lázas készülődés vette kezdetét, előkerültek a reggel hozott szőlőfürtök, az edények és Hőnyi Laci bácsi jóvoltából a szőlőprés is.

A kellemes őszi napsütésben népzene csalogatta tanuló-inkat az udvarra. A hagyományoknak megfelelően most sem hiányozhatott a néptánc, amelyet a 3.a osztály táncoslábú tanulóit mutattak be Vas Béla bácsi vezetésével. Citera zene színesítette délutánunkat Rigó Viktória 5.b osztályos tanuló és Boros Péter nagyszülő előadásában. A közös éneklés örö- mét újra átélhettük, harsogott az udvar a Töltsd teli pajtás poharam... kezdetű kedvenc népdaltól. Ezután kezdetét vette az érdemi munka. Dolgos kezek szedegették a szőlősze- meket a fürtökről. Laci bácsi prése előtt az idén is hosszú sor kígyózott az ízletes mustért. A háttérben házias csemetéink stílusos uzsonnát készítettek, zsíros kenyeret lilahagymával, melynek igen nagy sikere volt.

Remélem, mindnyájunk lelkét gazdagította ez a közös él- ménny, jövőre is várunk titeket szeptember végén a szüretre.

Hernek Istvánné és Csehné Jakab Anna tanító nénik

AMK

VARSÁNY KÖZÖSSÉGI HÁZ

Bajai Anzix

„Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves barátaink!

Szokták mondani, hogy a művészet az emberiség lelkiismerete. Többek között azért, mert nem hazudik. Ami hazudik, az nem művészet. Például giccs, ami hamis illúziókat kelt. Legvilágosabban Edward Albee, a kitűnő amerikai drámaíró-rendező fogalmazta ezt meg:

„A művészet értelme az, hogy amikor az előadás végén kijössz a színházból, több legyél, mint ami előtte voltál. Amikor viszont egy Broadway előadásról jössz ki, kevesebb vagy, lefokozódtál.”

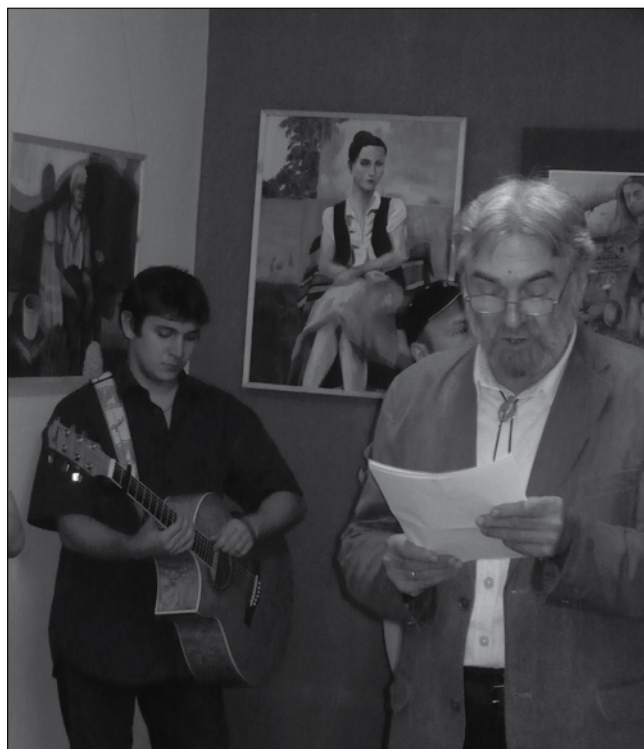
Az ember a XX. század elején az élő népművészet végleges megszűnésével elvesztette ösztönös védekezőképességét a hamisság ellen, ahogy Ady mondta: „Minden egész eltörött...”. Így nem maradt más számunkra csak a matéria, az anyag, a pénz és az Ady-féle disznófejű nagyúr bálványja. Csak a televízió és az internet információin vagyunk hajlandók élni és nem igényeljük a művészetekkel való spirituális kommunikációt. Pedig az ember a test és a lélek harmonikus együttese. Ha bármelyik összetevőt a másik rovására tartósan elhanyagoljuk, mindenféle fizikális és lelki problémák, valamint betegségek csapdájába esünk.

A művészet katartikus élménye az, amely a szellemet táplálja és a lelket felemeli, mert képes a végtelen világ újabb és újabb csodáinak bemutatására, hogy hétköznapijainkban is legyenek belső, ünnepi pillanataink. A megoldást illetően újfent Albee gondolataihoz folyamodnék:

„Az oktatáson és nevelésen múlik, hogy a művészet tud-e fontos lenni. Gyermekünknek ha nem tanítják meg, mi a művészet, nem tudják mi az, amit csak az igényes művészet adhat meg nekik.”

A megoldás látható ezen a kiállításon, az oktatás-nevelés felsőfokaként, amikor már nem csak a vizuális művek okos befogadása a cél, hanem a művek alkotó szellemű létrehozása is. Az értékek befogadásának leghathatósabb útja az, ha magam is az értékek létrehozásán fáradozom. Nos, e fáradozások, ezen alkotó szellemű akaratok megnyilvánulásai itt láthatóak e falakon. Megnézhetők, megítélhetők és szeretethetők.

Fáradozás. Szép magyar szó. Azt az energiabefektetést takarja, mely minden alkotótevékenység velejárója, de jelentheti az alkotótábor létrehozását is, ahol ezek a képek készültek. Alig hihető, hogy ma lehetséges 25-30 fiatalat rászedni arra, hogy a nyár kellős közepén, hosszú és viszontagságos utazás után megérkezzenek Bajára, ahol nem lehet más dolguk, mint képeket készíteni. Pedig már nyolc éve a szolnoki Alapfokú Vizuális Alapiskola diákjai ezt teszik Tóthné Páncsics Edina tanárnő és kedves férje, valamint Danka Attila tanár úr irányításával, vezetésével. A művészeti program irányultsága látvány alapú, de láthatóan nem natu-

rális leutánzásról van szó. Arról a látványról van szó, amikor a vizuális élmény az agyon és a szíven átszűrődve, az ecsetet tartó kéz által átlényegülve, oszlopokhoz támasztott piros biciglit, kék kukákat, vagy templomtornyot ábrázol.

Kérem, fogadják ezt a kiállítást olyan figyelemmel, amilyen szeretettel az alkotók készítették.

A kiállítást megnyitom.”

Tóth István művészeti terapeuta megnyitó beszéde

A Bajai Anzix című kiállítás október végéig megtekinthető a Varsány Községi Ház kiállítótermében.

VARSÁNY KÖZÖSSÉGI HÁZ

AMK

Egy csésze kávé

Egy csoport diák, akik nagy karriert futottak be, összejöttek, hogy meglátogassák régi egyetemi tanárukat. A beszélgetés hamar panaszkodásban csapott át a stresszes élet és munka kapcsán. A tanár, kávé ajánlva fel vendégeinek, kiment a konyhába, s egy nagy kannányi kávéval és többféle csészével tért vissza: porcelán, műanyag, üveg; néhányan simák voltak, néhány közülük drága és ritkaság volt, s szölt, hogy mindenki szolgálja ki magát.

Amikor minden diák kezében egy csésze kávé volt, a tanító így szólt:

- Megfigyeltétek, minden szép és drága csésze elkel, hátrahagyva az olcsó, műanyag csészéket. Habár mindany-

nyitoknak az a természetes, hogy mindenből a legjobbat kívánjátok önmagatoknak, ez a problémátok és a stresszetek forrása is. Amit valójában mindenki akart, az a kávé volt, s nem a csésze, de tudatosan a jobb csészékre vadásztatok, s egymás csészéit figyeltétek.

- Feltételezzük, hogy az Élet a kávé, s a munkahelyek, a pénz, és a társadalmi pozíció a csészék. Ezek csak eszközök az Élethez, de az élet minőségét nem változtatják meg.

- Néha, azzal, hogy csak a csészére figyelünk, elmulasztjuk élvezni a benne lévő kávé.

- Tehát, barátaim, ne engedjétek, hogy a csészék irányítsanak... a kávéét élvezzék helyette.

A könyvtár mint NAVA-pont

A Nemzeti Audiovizuális Archívum (NAVA) gyűjti a magyar műsorszolgáltatói kötelempéldányokat. Az intézmény tárolja, feldolgozza és visszakereshetővé teszi az országos földfelszíni terjesztésű televízió-és rádióadók magyar gyártású és magyar vonatkozású műsorait. Gyűjteményéhez online hozzáférést biztosít úgynevezett NAVA-pontokon keresztül.

A NAVA száz magyar játékfilm és több száz 1943 előtt elkészített világhíradók digitális példányát is elérhetővé teszi.

A szórakozás és a tudományos munka egyedülálló forrása

a gazdag műsorgyűjtemény, amely könyvtárunkban az érdeklődők számára rendelkezésre áll.

Kölcsönzési idő:

Hétfő:	---	14-18
Kedd:	10-12	13-18
Szerda:	10-12	13-18
Csütörtök:	10-12	13-18
Péntek:	10.12	13-18

OLVASÓI LEVÉL

Szolnokon az ABA-NOVÁK Kulturális Központban – a több, mint SZÁZ darabos falvédő gyűjteményből – nyílt kiállítás: „izelítőül 36 db.”

Máténé Szekeres Julianna

MÁTÉ JÁNOS és felesége kertjében az idei REKORDTERMÉS: egy fürt szőlő: 1 kiló 25 dekás, és kiló 47 dekás cukkini MARCELL unokánk nagy öröme.

SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÁS

Az elmúlt időszak eseményei az Otthonban

A nyári meleg napokat az árnyékban, a légkondicionált társalgóban olvasgatással, TV nézéssel, felolvasással, beszélgetéssel töltötték a lakók. Volt, aki rövidebb, hosszabb időt töltött családtagjaival, otthon, vagy egy-egy nyaraláson. De mindannyian elmondhatjuk, gyorsan elszaladt ez a nyár. Mi is történt az eltelt időben? Nagy érdeklődéssel látogattak ki lakóink néhányan a Város-avató ünnepségre, és élményekkel gazdagodva mesélték mit, és kit láttak, hallottak. Részt vettek néhányan a kenyérszentelésen, majd az általános iskolai tanévnyitó ünnepségén. Örömmel vették, hogy újra ellátogatott hozzánk az UNIVERZÁL TRIÓ, és régi közkedvelt slágerekkel tették vidámmá egy augusztusi szombat délelőttjét. A Kertbarát kör által rendezett termékkiállítás is megnézték lakóink, és gyermeki érdeklődéssel gyönyörködtek a különböző zöldségek, gyümölcsök kavalkádjában. Az Otthonba visszatérve előkerültek a régi, ismert receptek, ki, hogyan termelt a kertjében, hogyan, mivel tette el a befőtteket.

Az elmúlt időszakban köszöntöttük a névnapokat a megszokott módon, virággal, verssel, dallal. Izgalommal telve készülődünk egy nagy eseményre, egyik idős lakónk születésnapjának ünneplésére. Maglódi Istvánné Margitka néni szeptember 14-én ünnepelte 92. születésnapját. Virágescor, torta, vers, színes lufik, családtagok, dolgozók, lakótársak vették körül az ünnepeltet ezen a napon. A magnó az 50-es, 60-as évek slágereit játszotta az „egykori fiatalasszonynak”, aki reszkető ajkakkal fújta el a születésnap tortágyertyáit. További jó egészséget kívánunk Margitka néninek!

Az Idősek Világnapja alkalmából rendezett ünnepségre is ellátogattak lakóink, és boldogan mesélték az itthon maradóknak, mit láttak, hallottak. Tóthné Ilnonka néni, - aki a közeljövőben ünnepli szintén sokadik (91.) születésnapját,- a következőket mondta: „mindenki megérdemli a megbecsülést, akik megszervezték, támogatták ezt az ünnepséget, de különösen azok az ősz hajó nők, és férfiak, akik türelemmel, szépen kiszolgálták a jelenlévő sok-sok idős embert, bennünket. Tisztelet mindazoknak, kik felkészültek, és műsoraikkal szórakoztattak bennünket. Jó egészséget kívánok mindenkinek!”

Szeptember végét írjuk, a nappalok rövidülnek, az éjszakák hosszabbodnak. A természet felölti színes ruháját, hogy majd azt levetve néhány hónap után újra a színes, tavaszi ruházatában pompázzon. Készülődünk a következő időszakra különböző programokkal. Érdekes események tarkítják mindennapjainkat, amelyekről szintén tájékoztatjuk majd az újságolvasókat.

Bné

Mécs László:

Áldottak az öregek barátai

Áldott, aki megértéssel kísér
és fogja reszkető kezünket,

Áldott, aki tudja, hogy hallásunk
nehezen kapja el már a szót,

Áldott, aki nem csodálkozik,
hogy sok mindent nem látunk
és lassan jár nálunk az ész,

Áldott, aki nem veszi észre,
hogy ma megint kiömlött
a kávé az asztalon,

Áldott, aki mosolyogva áll meg,
hogy elbeszélgessem velünk,

Áldott, aki nem árulja el,
hogy ma kétszer hallotta
tőlünk ezt a történetet,

Áldott, aki fel tudja idézni
velünk a tegnapi emlékeit,

Áldott, akitől megtudjuk, hogy nekünk is jut még
tisztelet, szeretet, hogy nem
vagyunk azért még mi se egyedül,

Áldott, aki segíti vinni öregségünk
keresztjét, amely nekünk
is oly nehéz,

Áldott, aki szerető leleményességgel
segíti ingadozó lépteinket
a hazafelé vezető úton.

HÓNAP KÉRDÉSE

„Bevándorlók”

Hónap kérdése

Rákóczifalván nagyon sokan élnek, akik valahonnan beköltöztek a településre. Ön szerint miből gyökeredzik a rájuk vonatkozó megkülönböztető jelző: „bevándorló”? Arányaiban talán közülük többen vannak, akik valamilyen szinten közszereplők, tehát többet igyekeznek tenni a (falért) városért, mint tősgyökeres társaik körében.

Rákóczifalván nagyon sokan élnek, akik valahonnan beköltöztek a településre. Ön szerint miből gyökeredzik a rájuk vonatkozó megkülönböztető szó: „bevándorló”. Arányaiban talán közülük többen vannak, akik valamilyen szinten közszereplők, tehát többet igyekeznek tenni a (falúért) városért, mint tősgyökeres társaik körében.

Vetorné Ági néni:

Szerintem csak egy rossz szokás, hogy ilyen jelzővel illetjük őket. Csak azt fejezi ki, hogy nem itt született, máshol kezdte az életét, iskoláit. Tulajdonképpen, ha valaki elköltözik, arra meg azt mondjuk, hogy elvándorolt.

Páldi Ernőné:

Nagyon örülök, ha vannak olyan emberek, kiknek megtetszik Rákóczifalva és ide költöznek. Szerintem nem rosszul tudunk mondani, hogy bevándorló, csak azt fejezi ki, hogy nem itt született, nem itt élt idáig. Nagyon sok értékes ember van köztük, aki sokat tesz a kis városunkért.

Balogh János ny. postamester úr:

Rákóczifalva annak idején, mint község nem fejlődött, a fiatalok elvándoroltak, nem volt meg a fiatalos lendület (20-25 éve). Akik máshonnan ide jöttek, próbáltak valamit csinálni, de rögtön azt kapták, hogy mit akarsz, te itt bevándorló vagy. Ez Bodács István polgármester idejében kezdett megváltozni. A jelenlegi polgármester, Tóth Lajos fiatalos lendülettel és jó elgondolásokkal csinálja a dolgát, amit maximálisan támogatni kellene mindenkinek és nem akadályozni a munkáját. Nem azt kell nézni, hogy ki honnan jött, hanem azt, hogy mit akar tenni városunkért. Nekem ez a véleményem.

Az a véleményem, hogy mivel jómagam is úgynevezett bevándorló vagyok, ide költözésem után igyekeztem a faluval együtt élni. Hogy jobban megismerhessem, jelentkeztem a KSH-nál különböző összeírásokra. Így szinte térképszerűen le tudom rajzolni, fel tudom sorolni az összes utcát. Van olyan, aki itt született és nem tudja, hogy hol van pl. a József Attila utca. Próbáltam rendezvényeken részt venni, ahol felajánlottam a segítségemet, amit el is fogadtak és szerencsére így nem érzem magam bevándorlónak. Igaz nem itt születtem, már majdnem 30 éve élünk itt fiaimmal és jól érzem magam kis városunkban. Mert nem csak az a ház az enyém, ami a nevemen van, hanem az egész város lakosaival együtt, mert így érzem. Ha valaki úgy használja lakóközösségét, hogy az a miénk, akkor vigyáz rá, óvja, félti és szereti.

Kérdő: Jobbágyiné

Egy Rákóczifalván született nyugdíjas hölgy:

Szerintem csak azokat az ide költözött embereket tartjuk „bevándorlónak” akik nem tudtak beilleszkedni a közösségbe, nem tudják, hogy hová költöztek. Kritizálják a falut, az állatokat, a szagokat. Azt, hogy milyen itt az élet, és változásokat akarnak, ha van rá lehetőségük tesznek is ezért, de ez a jobbik eset, az a rosszabb, ha csak panaszkodnak. Mi, akik itt születünk és itt is maradtunk Rákóczifalván, olyannak szeretjük amilyen, nem akarjuk megváltoztatni.

Egy „bevándorló” hölgy:

A tősgyökeres lakók már megtapasztalták, hogy ha tesznek is valamit a köztért, valójában cseberből vederbe esnek, az újak még hisznek abban, hogy tetteikkel változást érnek el.

Egy középkorú úr Szolnokról költözött Rákóczifalvára:

Az, hogy ki mennyit tesz egy városért, nem attól függ, hogy hol született, sokkal inkább az határozza meg, hogy milyen körülmények között él. Nem mindenki engedheti meg magának, hogy társadalmi munkát végezzen. Ezért ugyanis nem fizetnek. Ha az embernek el kell tartani a családját, alaposan meggondolja, hogy mire szánja az értékes szabad idejét.

Egy „tősgyökeres” hölgy:

Azokat embereket, akik a közösségért fáradoznak meg kellene becsülni teljesen mindegy, hogy itt születtek, vagy csak tegnap költöztek Rákóczifalvára. Azt még nem vettem észre, hogy többen tevékenykednének, a „bevándorlók” közül közszereplőként, de szerintem ez teljesen mindegy, az a lényeg, hogy értünk is dolgoznak azért, hogy Rákóczifalva egy jobb hely legyen.

Kérdő: Nagy Tímea

Nádas Imréné nyugdíjas klub vezető :

Településünk elég zárt közösséget alkotott az elmúlt évtizedekben. Idegen csak házasságkötés révén került a faluba, de nem számított betelepülőnek, hiszen idevaló családba került, így rögtön befogadták. Új építési telkek kialakításával kezdődött az első betelepülő hullám, illetve sajnos egy kicsit előregedett a település, és a megüresedett házakba költöztek más településekről. Én magam nem értek egyet ezzel a megkülönböztető jelzővel, hiszen szorgalmas, dolgozó emberek, családok költöztek közösségünkbe. Azzal pedig, hogy bekapcsolódtak a közösségi életbe és igyekeznek tenni a köztért, azzal magyarázható, hogy bizonyítani szeretnék, itt érzik otthon magukat és megtalálták a helyet, ahol élni és boldogulni szeretnének.

HÓNAP KÉRDÉSE

„Bevándorlók”

32 éves „betelepülő” 2 gyermekes anyuka:

5 éve költöztünk a településre. Itt vásároltunk házat. A vásárlásnál szempont volt az ár és Szolnok közelsége, a kedvező közlekedési feltételek. Gyermekeink már ide születtek. Kezdetben ha nem is neveztek bennünket „bevándorlónak”, lehetett érezni, hogy idegennek tartanak, de ez szerintem érthető is. Az ember alaphelyzetből gyanakvó. A beilleszkedés a szomszédokkal kialakított jó kapcsolattal kezdődött, majd a gyerekek születése után folytatódott az anyukákkal, a védőnővel. Szép lassan el is felejtődött, hogy „betelepülő” vagyunk és most már ha erről esik szó inkább csodálkozik a környezetünk, hogy nem „falvaiak”, vagyunk. Szerintem mint mindenben itt is „kettőn áll a vásár”, de a beköltözőknek kicsit többet kell bizonyítaniuk, például életvitelükben és a közösséghez való hozzá állásukban, így hamarabb elfogadják őket.

28 éves visszaköltöző egyedülálló nő:

3 évesen költöztem el a faluból szüleimmel, testvéremmel és 10 év múlva jöttünk vissza. Teljesen nem szakadtam

el az itt élőtől, mert itt élt a nagymamám, és sokat jártunk hozzá, a szünidőt szinte teljesen itt töltöttük. Baráti köröm is itt alakult ki - gyermekkoromtól fogva. Olyan mintha nem is mentünk volna el arra a 10 évre. Szüleim nagyon hamar visszaailleszkedtek a közösség életébe, és jelenleg is aktívan dolgoznak több civil szervezetben. Kollégáim közül többen itt vettek házat és „betelepülő” lettek. Elmondásuk szerint közvetlen környezetük- szomszédság- ezt nem érezteti velük. Több alkalommal megszólták néhányukat, hogy elhordják a gyermekeiket a településről óvodába, iskolába. Az elhordást nem az oktatás minőségének hiányossága okozza. Ezt sajnos a kényszer szüli, hiszen reggel korán kell elindulniuk, este pedig későn érnek haza, így egyszerűbb megoldás a gyermekekkel elindulni otthonról. Vásárlásaikat is munkahelyeik közelében végzik, így szinte csak hétfélig itt lakóknak lehet nevezni őket. Ennek ellenére igyekeznek bekapcsolódni a település életébe, ezzel is bizonyítva, hogy szeretnének ide tartozni.

Kérdező: F.M.ZS

CIVILEK

Rákóczifalva városának első olimpijonjai

Jól tetszenek olvasni „nem csalás – nem ámtás! Szeptember 18-án a II. Vidék Napján”, Budapesten a Vajdahunyadvárában megrendezésre került a – Reszneki Parasztolimpia- a Rákóczi Lovasai Hagyományörző Egyesület fiatal csapata részvételével! A mi fiaink nagyon jól álltak a talicskázásban, a szénahordásban, a szekér összeszerelésben! Méltán képviselték Rákóczifalva hírnevét az OLIMPIÁN, mert ez az volt! Akikre büszkék vagyunk és lehetünk is, CSEHNÉ VÍZKELETI SZILVIA - CSEH BENCE - KOVÁCS ZALÁN - NAGY DÁNIEL - és a rákócziifalusi HANGODI MÁRK -

Háromszoros VIVÁT az OLIMPIKONOK tiszteletére ! VIVÁT ! VIVÁT ! VIVÁT !

Az olimpiáról fényképeket láthatnak rakoczifalva.hu –web oldalon a képtárban.

Novák Gyula elnök

CIVILEK

Kákóczifalvi Kertbarátkör termékkiállítása

Visszatekintés, amikor beleolvasok a kertbarátok életéről szóló kis könyvecske leírásaiba, rádöbbenve eltűnődöm, hogy elszaladt az idő.

1996-2009. Az első kiállítás óta immár a 13. termékbemutatót rendeztük meg. Az egyre szeszélyesebb időjárások ellenére mondhatom, hogy a kertbarátok és kertszerető emberek kétkezi munkája most is bebizonyította, hogy áldozatos, kis-sé fáradtságos munkával meg tudtuk rendezni a termékbemutatónkat, és ezt a jövőben sem szeretnénk megszakítani.

Köszönjük a nagy létszámú látogatóink gratulációit és lelkesítő szavait. Igyekszünk továbbra is a kiállítás látogatóinak szemet gyönyörködtető termékekkel megjelenni.

Kiállítók voltak: Almádi Emilné, Elekes Sándor, Markóth Pálné, Máté Lászlóné, Munkácsi Jánosné, Perei Sándorné, Simon Györgyné, Szabó Jánosné.

A kiállítás színvonalát, ugyanúgy, mint a tavaszi Borverseny megrendezésén, a kiállítók asztalait 4 fős zsűri bírálta és kereste a három legszebbet, és ezeket díjjal jutalmaztuk.

Megköszönve a zsűri munkáját, szeretném név szerint is említeni őket: Csányi Sándor, Novák Gyula, Mészáros Jó-

zsef urakat és Nadas Imrénét.

Díjazottak:

- I. Máté Lászlóné
- II. Simon Györgyné
- III. Almádi Emilné

Ezúton is gratulálok a díjazottaknak és minden kiállítónak megköszönve fáradtságos munkájukat, további sok sikert és egészséget kívánok minden kedves tagtársamnak, hogy a jövőben is ilyen sok, szép kiállítást láthassunk.

Köszönöm a civil szervezetek résztvevőinek és minden kedves vendégnek a megnyitó ünnepségen való részvételét, ezzel is növelve az ünnepség színvonalát, és a kiállítás iránti érdeklődését.

És nem utolsó szóban a Rákóczi Hírmondó dolgozóinak a munkáját, a rádió hallgatóinak tájékoztatásáért.

A Községi Ház és a Könyvtár dolgozóinak a propaganda anyag elkészítését, hogy ez a kiállítás létrejöhessen.

Kertbaráti tisztelettel:

Simon György
Kertbarátkör vezetője

Újból Rákóczifalván

Szeptember elsejétől

minden héten kedden és csütörtökön

ultrahang diagnosztikus

magánrendelésemet megkezdtem.

Helye: Rákóczifalva, Rákóczi u. 52-54. (a fogorvosi és szakorvosi rendelő épületében)

Rendelési idő: Kedden: du. 15-17 óráig

Csütörtökön: de. 8-10 óráig

Bejelentkezés: 06/20-98-23-744

Dr. Tózsér Éva
Radiológus főorvos

Tisztelettel köszöntöm Máté Pált

70. születésnapja alkalmából.

Jó egészséget és további sikeres közösségi munkálkodást kívánok!

Rákóczifalva, 2009. október 16.

Tóth Lajos
polgármester

CIVILEK

A festés nagy segítség volt, lelkileg . . .

A tavaly megjelent Falvi kiskönyvben bemutatott alkotók közül ebben a számunkban Dobosné Turza Éva gondolatait közöljük

Mikor és hogyan került közel a festéshez?

Én nem tartom magam művésznak. Bárki, a saját szakterületén lehet művész!

2002-ben hobbiból üvegfestéssel kezdtem. Először csak egy kis üvegpohárral, aztán nagyobb. Majd sík üveglappal, sablon alapján próbálkoztam. Ez nem volt elég, magamnak rajzoltam sablont. Később csendéletet, tájképet próbáltam akril festékekkel farostrá fölvenni.

Éppen ebben az időben lettem munkanélküli. A festés nagy segítség volt lelkileg. Nem tudom, hogy vészeltem volna át ezt az időszakot. Ettől kezdve több időm volt a családomra és többet tudtam foglalkozni a festéssel.

A legelső képem megőriztem, de nagyon sok képet elvittek, főleg Eger környékére. Ott 9-10 képem van, Németországba 3-at vittek el. Ekkor már olajjal dolgoztam.

Hol mutatta már be a képeket?

Kiállítás volt itt Falván 2-3 alkalommal, és a Dunántúlon Várpalotán. De képeim Rákóczi falván, Szolnokon, Gödöllőn is megtalálhatóak. A festés a mindenem, az olvasás mellett és hát a család!

Van egy kedves kis emlékem, még a legelső kiállításról. A vendégkönyvbe belefirkált két fiatal fiú. Azt írták bele, hogy király! Ezt csak így aláírás nélkül. Mégis én ennek a firkának nagyon örültem, mert ez olyan kedves és megható volt.

Milyen technikákat alkalmaz leginkább?

Olajjal dolgozom többnyire, akrillal kevesebbet, nem igazán szeretem, mert azt rögtön meg kell festeni. Az olajat másnap is, egy hónap múlva is lehet folytatni, jobban lehet vele dolgozni. Üveggel foglalkozom még.

Milyen témákat kedvel?

A témák: gyerekkoromtól kezdve sok időt töltünk a Tiszán. A nyári pihenést is általában a vízparton töltjük. Horgász-család vagyunk, a gyerekek ott nőttek fel, ott tanultak meg járni. Imádom. Azelőtt, mielőtt nem festettem, sokat rajzolgattam a Tisza parton. Imádom a vizet, az eget, a fényeket, színeket, de általában a mélyebb, meleg színeket. Jellemzően a képeim mély színűek. Egyszerűen, ez így jön.

A témák másik területét a másolatok készítése adja. Sok képet kérnek tőlem, ami másolat. Volt olyan hogy három képből kellett összehoznom egyet. Természetesen ezekben a másolatokban benne vannak az egyéni élmények.

Térbe nem szoktam kimenni, mert elég érzékeny az olaj, mivel nehezen szárad, rászáll a por... Ezért először lerajzoló a tájat és utána festem meg

Van-e kedvenc képe?

Mindegyik alkotást szeretem, fogékony vagyok a modernre is, de csak tetszik, nem festem! Amit látok, azt szeretem és próbálom megeleveníteni. Aprólékosan, kis ecsettel... Az elkészített képek méretei: a miniatúrtól a 2m x 1.30m-ig festtem, vagy készítettem.

Tanulta ezt valahol?

Nem tanultam. Családban édesapám, vasesztergályos volt, aminek tulajdonképpen semmi köze nincs a festéshez, de jó kézügyessége volt. A nővérem szintén művészi szinten festett. Újszászon lakik egy festőművész, Turza Ferenc, távoli rokon.

A fiannak jó kézügyessége van, de nem foglalkozik ezzel. A lányom pedig inkább olvas.

A kiskönyvről...?

Én nagyon örülök neki, mert ez igazából szép dolog. Amíg Szolnokra jártam dolgozni, kevés embert ismertem a faluban. Csak a szomszédokat. Összehozott bennünket, hisz volt, akiről fogalmam sem volt, így én azt mondom, nagyon jó dolog. Jó lenne még folytatni, sőt lehetne kiállításokat szervezni másokkal, cserekiállításra elvinni a falvi emberek munkáit!

Köszönöm a beszélgetést.

K.G.

CIVILEK

Pipi tűzzománcai

A Varsány Községi Ház ismét otthont adott egy igen szép kiállításnak. Szeptember 12 óta ugyanis Domján Ili és Domján Gábor képeiben gyönyörködhet Rákóczifalva lakossága.

A nevek a legtöbb látogatónak semmit sem mondanak, de ha azt mondom, hogy Domján Ili a tősgyökeres Kolb Ilonka és a volt Volán dolgozó Osváth József leánya – akit édesanyja csak Pipinek becézett –, már a legtöbb helybélinek ismerős.

Osváth Ili tanítónőnek tanult, közben megismerkedett a tűzzománc technikájával, és azóta az ország különböző városaiban számos kiállításon mutathatta meg tehetségét. Szerzett tapasztalatait szívesen adja tovább tanítványainak, akikkel közösen 2000-ben elkészítették a magyar szent korona hű másolatát. Munkájukkal nívódíjat nyertek.

A tűzzománcképek mellett más technikával készült képeket is láthatunk a teremben. Alkotójuk Domján Gábor, Domján Ili fia, aki hivatalosan is festőművész, ugyanis elvégezte a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakát.

Ő elsősorban templomi freskók festésével foglalkozik. Több templomi munkája mellett a szegedi Dóm falfestéseit tartja a legjelentősebbnek, de modern felfogású képeivel rendszeresen megjelenik csoportos kiállításokon is.

A tűzzománccok, illetve a festmények értékelését, elemzését csak hivatásos műkritikus tudná méltón megtenni. Mivel én csak egy szépet szerető látogató vagyok, ezért csak annyit mondhatok: Gábor képei érdekesek, elgon-

dolkodtatóak, Ili tűzzománcai csodálatosak. Az egyszerű virágcsendéletektől kezdve az egyházi témájú képekig gyönyörködhetünk e bonyolult technika végeredményében.

Köszönjük, hogy mi, rákóczifalviak is részesülhettünk abban a szerencsében, hogy közelebről megismerhettük a művészek munkásságát. A tehetség ugyan nem helyhez kötött, mi mégis kicsit magunkénak érezzük a két művészt, és büszkék vagyunk arra, hogy kicsiny településünk ilyen tehetséges emberekkel gazdagította a művészetek nagy palettáját. Köszönjük az élményt!

Máté Pálné

SPORT

Egy év pihenő a sakkcsapatnak...

Sajnálattal értesítem a sport iránt érdeklődő olvasóinkat, hogy különböző okok miatt a megyei I. o. csapatbajnokságban tíz éven keresztül eredményesen szereplő sakkcsapat a 2009/10. évi csapatbajnokságra nem nevezett be. Jövőre, ha sikerül a jelenlegi gátló körülményeket megszüntetni, újra lesz Rákóczifalvának sakkszakosztálya. Ezért tavasszal szeretnénk egy toborzót tartani a sakk iránt érdeklődő 10-100 év közötti fiataloknak, akik kedvet éreznek a versenyszerű sakkozás iránt. Az időpontról és a helyről időben értesíteni fogjuk az érdeklődőket.

Köszönöm az eddigi érdeklődést csapatunk eredményei iránt, tisztelettel:

Fekete Ferenc, volt sakkszakosztály-vezető.

Rákóczi Lap Baráti Kör

Tájékoztatjuk tisztelt olvasóinkat, hogy költségeink emelkedése miatt 2010. januárjától a Rákóczi Lap ára változik.

Bolti eladási ár: 270.-Ft

Előfizetési ár: 230.-Ft

Megértésüket előre is köszönjük és bízunk abban, hogy továbbra is olvasóink maradnak.

CIVILEK

Száz éves a Tűzoltó Egyesület

Néhány hete impozáns ünnepség keretében ünnepelte Rákóczi falva a Tűzoltó Egyesület megalakulásának 100. évfordulóját.

Az ünnepséget jelenlétével megtisztelte:

- Széchenyi Géza, gróf Széchenyi Ödön, a magyar és török tűzoltóságok megalapítójának unokája, a Magyar Tűzoltó Múzeum Baráti Kör Egyesület elnöke,

- Csomós Mátyás polgári védelmi ezredes, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Igazgatóság igazgatója,

- Banka Emánuel, a Magyar Tűzoltó Szövetség alelnöke,

- Balogh László, a Létesítményi és Önkéntes Tűzoltóságok Országos Szövetségének elnöke,

- Kurgyis János nyugalmazott tűzoltó alezredes, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tűzoltók Szövetségének elnöke,

Továbbá több megyei tűzoltó parancsnokság vezetője és a helyi önkormányzat tagjai, élükön Tóth Lajos polgármesterrel.

A fiatalokból álló Tűzoltó Kamarazenekar kíséretében elhangzott Himnusz és a köszöntők után Sülyi Károly népdalénekes Rákóczi kesergőjét és Szelei Petra 4. osztályos tanuló Móra Ferenc: Tűzoltó gyermekek imája c. versét hallgathatta a szép számú közönség.

Ünnepi beszédet Máté Zsolt, a Tűzoltó Egyesület titkára mondott. Beszédében méltatta az elődök áldozatos munkáját, kiemelve a közösségért vállalt felelősségüket és tenni akarásukat a váratlanul előtörő veszély – legyen az tűz vagy víz – elleni erőfeszítéseiket, akik elsőként ismerték fel, hogy az alattomos és falánk „vörös kakas”, a tűz ellen csakis közösen, összefogással léphetnek fel sikeresen. Név szerint emlékezett meg a néhai és ma is élő parancsnokokról, mint Laszák Mihály, Röhlich Alajos, Ipolyszegi Mihály, Házi Imre, akik elévülhetetlen érdemeket szereztek a község tűz, víz, természeti, háborús csapások elleni védelmében.

Máté Zsolt kiemelte: „A történelem kerekének gyors forgása, valamint elsősorban a technika rohamos fejlődése, a modernkori megnövekedett elvárások kissé háttérbe szorították ezt a nagyon is kétkezi, embert próbáló tevékenységet. Sajnálatos tény, hogy 1990-től fokozatosan elsorvadt Rákóczi falván a tűzoltó egyesület, majd 2002-ben hivatalosan meg is szűnt. Szerencsére azonban a falu sorsát szíven viselő személyek – Hoffmann Imre tábornok és Tóth Lajos polgármester – kezdeményezésére, és sok, a falut magának valló, azért tenni képes és akaró ember szorgalmazására megkezdődött egy új egyesület szervezése, így 2003. november 7-től hivatalosan is ismét van Rákóczi falvának Tűzoltó Egyesülete.”

Munkájukhoz komoly segítséget kaptak és kapnak az országos és megyei katasztrófavédelmi szervektől, a megyei és városi tűzoltóságtól, továbbá számos önzetlen támogatótól, holott ma már – a kiváló felkészültségű szolnoki tűzoltóság közelsége miatt – a helyi egyesület elsőrendű feladata a tüzek megelőzése, segítségnyújtás az oltásnál, a helyreállítási munkákban. „A legfontosabb azonban az elődök emlékének megőrzése, a hagyományok ápolása” – hangsúlyozta Máté Zsolt.

Végezetül köszönetet mondott minden tűzoltónak, aki 100 év során valamit is tett a közösségért, a nyugalomért és a biztonságért, az együttműködő szervezeteken, állampolgárokon túl minden hozzátartozónak is, akik a nyugodt családi hátteret biztosították. „Őszintén kívánom, hogy ez az összetartás, segíteni akarás adjon további erőt életükben és munkájukban!” – fejezte be ünnepi beszédét Máté Zsolt.

Ezután a meghívott vendégek köszöntötték és emléktárgyakat adtak át a jubiláló egyesületnek. A Tűzoltó Kamarazenekar műsora után díszoklevelek, köszönő díszoklevelek átadására került sor. Elismerésben részesült Ipolyszegi Mihály, Házi Imre, Zsák István, továbbá köszönő díszoklevelet vehettek át a támogatók is.

Most került sor a Macimúzeum épületében berendezett állandó tűzoltó kiállítás megnyitására is, ahol korabeli dokumentumokat, iratokat, okleveleket, régi felszerelési tárgyakat láthatnak az odalátogatók.

Az avató beszédet Hoffmann Imre vezérőrnagy tartotta, az emléktáblát pedig Széchenyi Géza a Magyar Tűzoltó Múzeum Baráti Kör Egyesületének elnöke leplezte le.

E szép ünnepségsorozat hangulatos vacsorával zárult. Pohárköszöntőt Iváncsik Imre államtitkár, országgyűlési képviselő mondott, a finom vacsorát és a Berkó Cukrászda által adományozott óriástortát a helyi Nyugdíjas Klub tagjai szolgálták fel, az aláfestő zenét pedig a Búzavirág citerazenekar szolgáltatta.

Máté Pál egyesületi tag

CIVILEK

Szüreti bál

Ön mit tenne többet települése fejlődéséért?

Hallom reklám keretében a rádióban. A válasz, több rendezvény. Október első szombatján szüreti bál volt a sportcsarnokban. Nagyon sok szereplő segítségével már 14 óraker kezdődött és tartott hajnal 4-ig.

Részt vettek a felvonulásban a lovasok, az énekkar a nyugdíjas klubból, a néptáncegyüttes az iskolától. A kertbarát kör tagjai préselték a szőlőt, melynek levét kínálták a felvonuló csoport egy-egy megállóhelyén.

A lányok-fiúk táncoltak, az asszonyok énekeltek, a lovasok parádézta. Köszönet érte!

A köszöneten túl este 19 óraker kezdődő bálra kedvezmény ásarolhattak belépőjegyet, melyhez vacsora is dukált. A helyi citerazenekar szolgáltatta a vacsorához a zenét. Az egész rendezvény megszervezése a Novák családnak köszönhető. Mert azon kívül, hogy a különböző csoportok részt vettek, mint szereplők, nagyon sok utánajárást von maga után. El-menni a szőlőért, a borért, megvásárolni a tombola tárgyakat, berendezni a termet, kipakolni a termet, kibérelni, az egész forgatókönyvet összeállítani az egész napra és éjszakára, a vacsora rendezés, a zenészek, stb.

Sajnos azt kell mondjam, hogy teljesen magára maradt, mert ezeket az előkészületeket nagy lelkesedéssel és örömmel csinálták feleségével együtt, de este a rendezvényre a városunkból szinte alig voltak.

A környező településekről érkeztek hozzánk vendégek. A helyi civil szervezetek közül csak a kertbarátok, a lovasok, a citerások és a néptáncosok képviselték magukat. Hol volt

a többi 27 civil szervezet? A polgármester úr tiszteletét tette, de hol voltak a képviselők? Egyetlen egy képviselő asszony megvásárolta a jegyet, de sajnos beteg lett, melyet jelzett is. Nagyfokú érdektelenség mutatkozik bármelyik civil szervezet megmozdulása esetén. Ez vonatkozik a társadalmi rendezvényekre is. Nincs összetartás, egymás támogatása, segítése, pedig a mai nehéz helyzetben másképp nem megy. Nem kívülálló emberekre kellene támaszkodni, hanem ösz-szefogni és együtt csinálni, amit lehet.

Településünk fejlődése csak összefogás és összetartás esetén fog megvalósulni.

Akik itt voltak a szüreti bálon, csak azt tudják mondani, hogy jó volt! Kitűnő zene, jó vacsora, vidámság.

A nehézségek ellenére köszönet a Novák családnak és a közreműködőknek.

Jobbágné

Idősek világnapja

Adjunk életet az éveknek!

Október elsején ünneplik szerte a világban az Idősek Világnapját. Ez alkalomból idén szeptember 26-án, immár tizenkilencedik alkalommal rendezte meg a rákóczi falvi II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Klub az Idősek Világnapját, melyen a többéves hagyomány szerint más, Falván kívüli társszervezeteket is vendégül látott. A rendezvényt annak főszervezőjével, a klub „lelkével”, a nyolcadik éve elnök Nádas Imréné Erzsikével elevenítettük fel.

A program a szervezők számára már előző este elkezdődött. Az asztalok és székek behordása, azok felállítása, az asztalok megterítése és díszítése, az ültetési rend feltüntetése, a színpad felállítása és a dekoráció elkészítése csak így felsorolva tűnik egyszerű feladatnak. Hála a szervezők lelkes és gondos munkájának, másnap reggel kilenc órára minden készen állt a vendégek fogadására.

Verőfényes napsütésben érkeztek meg a vendégek, és mielőtt elfoglalták helyeiket a hosszú, terített asztaloknál, megcsodálhatták a helyi klub kézműves körének hímezett te-

rítőit, gobelinjeit, illetve Magda Júlia csodaszép üvegfestett munkáit.

Tíz órára mindenki elfoglalta a helyét: a terem egyik végén levő két asztalnál a vendéglátók, a többinél pedig a vendégek foglaltak helyet. Idén tizenegy település fogadta el a helyiek meghívását: Abádszalók, Erdőkertes, Kenderes, Kisújszállás, Kőtelek, Martfű és Mezőtúr egy, Czibakháza és Kengyel két-két klubbal is képviseltette magát. Az előző évekhez képest egy kicsit kevesebben jöttek el, aminek a helyi programokkal való ütközés volt az oka a visszajelzések szerint.

A színpaddal szembeni középső asztalnál kaptak helyet a tiszteletbeli meghívottak: Tóth Lajos, Rákóczi falva város polgármestere; Dr. Jánosiné Bene Ildikó Szolnok megyei jogú város képviselőtestület tagja; Juhász István, Váchartyán polgármestere és a képviselőtestület tagjai; Varga Sándorné, az Életet az Éveknek Országos Szövetség küldötte; Bánfi Miklósné, a Szolnok Megyei Nyugdíjas Kulturális és Ér-

CIVILEK

dekvédelmi Szövetségtől, és természetesen a helyi önkormányzati képviselők, civil szervezetek vezetői, a református lelkész házaspár és a katolikus lelkész úr, valamint helyi vállalkozók. Talán nem sértődnek meg, ha hely hiányában nem sorolunk fel mindenkit név szerint, de a nyugdíjas klub ez úton is szeretné megköszönni nekik, hogy megosztották velük és vendégeikkel ezt a jeles napot.

A rendezvény a polgármester úr megnyitójával vette kezdetét, aki meleg szavakkal köszöntötte a jelenlevő időskorú helyieket és a vendégeket.

A kulturális műsor a legfiatalabb generáció fellépésével kezdődött. Először a kisiskolás Mezei Barnabás mondta el Janikovszky Éva Ha én felnőttné volnék című versét, majd a Rákóczi Néptáncgyűttes fiataljai köszöntötték táncukkal az időseket. A szoknyapörgés, a botok kopogása, a gyerekek csillogó szeme a vendégek szemében visszatükröződve biztosan felidézte fiatalságukat, amikor ők maguk is így ropták ezeket a táncokat.

A fiatalok után következtek a szépkorúak produkciói, amelyek a tapsokból ítélve elnyerték a jelenlevők tetszését. Először a rákóczi falvi Páldi Ernőné szavalta el az Őszidő című verset, amelynek igazsága nem csak az idősebb, hanem a fiatalabb korosztályt is megérintette.

A kengyeliek és a cibakházaiak dalsokkal, az abádszalókiak Leányvásár című nótás produkciójukkal örvendeztették meg a nagyérdeműt. Láthattunk még két vidám jelenetet: Pozderka János és felesége Máthé Erzsike és Balázs Péter klasszikusát adták elő. A hivatalban értetlenkedő öregasszony és a kezdetekben angyali türelemmel bíró, a végén már haját tépő hivatali alkalmazott kettősét annyira élethűen

hozták, hogy a közönség dőlt a nevetéstől. Hasonló siker volt Merenáné Perczhoffer Erzsébet és Darida Jánosné ketőse, akik szintén egy vidám jelenetet adtak elő arról, hogyan boldogulnak az idősek a mai világban, például hogyan készítik el az adóbevallásukat, vagy hogy irtanak vírusokat az „onoka” számítógépén. Perge Attila, a szalóki nyugdíjas klub elnöke szívhez szóló nótacsokrot „nyújtott át” a hallgatóságnak, amely bizony többeket megríkatott. Az ebéd előtti utolsó fellépő Bencsik József, helyi nyugdíjas volt, aki szintén népszerű dalokat adott elő.

A műsor után a vendégek köszönték meg a szíveslátást, amely a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Klubnak szólt, de természetesen Nádasné Erzsike vette át a szeretet virágait, és fogadta a köszönő szavakat.

A finom ebéd után következett a program kötetlenebb része: Szabó Mária nótaművész műsora után szokás szerint Ábel Tibor csapott a villanyzongora billentyűi közé, a résztvevők pedig este hétig ropták a táncot: keringőtől a twistig mindenféle stílusban. Aki eljött, láthatóan nagyon jól érezte magát, Nádasné Erzsike pedig méltán lehetett boldog, hogy ismét egy szép napot ajándékoztak a megyében élők klubtársai, és a megyehatáron túlról érkezettek számára.

Kedvcsinálónak a jövő évi rendezvényhez még hadd tegyem hozzá, hogy a kulturális műsor megtekintése bárki számára ingyenes, még talán egy kis pogácsa is kerül a betévedő vendégnek. Az időseknek a legnagyobb ajándék egy kis odafigyelés, dicséret, és ha megadjuk nekik, mi is biztosan visszajárunk, amikor a homokszemek majdan leperregnek.

Hegedűs Linda

GONDOLATOK

Kastélykeringő

Rákóczifalva városá avatásakor a Megyei Levéltárból a Rákóczi kastélyról kaptunk iratokat, amivel bizonyítható, hogy Rákóczi építette.

Mi jó 12 éve próbáltuk feléleszteni annak lehetőségét, hogy építsük fel ezt az épületet, hiszen a nevé a település Rákóczi Ferencről kapta.

Ez az alulról érkező kezdeményezést megosztotta az emberek. Volt aki azt mondta – Minek ide palota, amikor az utak még sárosak és nem járhatók?

Persze elgondolkodtató ez a felfogás, mert nem voltak és azóta sem lett minden út elkészítve.

Az utak fontosak, de nem lényegesek. Miért? Mert az elmúlt 20 év alatt a leglényegesebb, a munkalehetőség szűnt meg. Munka nélkül pedig rendkívül nehéz élni, még akkor is ha szép utak épülnek.

Miért lényeges a kastély?

A legfontosabb, hogy Rákóczi Ferenc nekünk csak adott szabadságot, nevet, kastélyt és hitet.

Aztán a világon sem építettek még fel úgy épületet, hogy egy kő sincs a helyén. Ez a médiumokban lehetőség.

A gödörben a görög színház kialakítása a Szigligeti Színház nyári színháza lehet. Volt lehetőségem Szegeden és Gyulán is dolgozni, ha kiemelkedő előadásokat mutatnak be, megmozdul ország-világ. (Gyulán már Shakespeare bemutatókra specializálódtak!)

Termelés nem várható, marad a szolgáltatás, ebben munkalehetőség a Kastély, a színház. Volt szerencsém Schwajda igazgató úrral annak idején sokat gondolkodni és tudom, hogyha nem kérik fel a Nemzeti Színház építésére, akkor nekünk is lenne nyári színházunk. Ő úgy tervezte, hogy nya-

ranta bemutatók lettek volna a Kastély gödörben. Nagyon megfogta a hely, és tudta, a Szigligeti Színháznak nyáron nem volt normális méretű bemutatkozási lehetősége. Rákóczifalva közelsége és ideális színházi környezete megoldás lett volna.

Dolgoztam az igazgató úrral a Nemzetiben is, tudom, hogy mit tudott volna kihozni az egyedülálló környezetből.

Még akkor sem szabad lemondani annak lehetőségéről, hogy felépüljön ez az épület és a színház, mert ilyen nehéz idők járnak.

Talán nem ábrándozás csak, mert ahol próbálták magukat kitalálni, azokon a településeken sokkal könnyebben tudnak megélni az emberek.

Rákóczi Ferenc a megoldást kereste, nem a kifogást. Tisztában volt a lehetőségekkel és tette a dolgát.

Balázs Antal

Nostradamus Válságmentes övezet 2009

I. Ha az eurót nem is vezeti be Magyarország, azért még lesz esélyünk az ókori Róma talentumára, igaz, ahhoz újra a Cézároknak kell uralkodni.

II. 40 milliárdba került a 14 db Grippen felszerelésében a légi tankolás biztosítása, ezért nem tudnak a földről felszállni.

III. A H1N1 madárinfluenza elleni védőoltást most akkor állatorvosok adják be?

IV. Az istentelen nyugati embert elbizonytalanítják, betegség tudatot ébresztenek benne, így félelmében mindent megetetnek vele, ami gyógyszernek néz ki.

V. Fenyő Mikiről és Halász Juditról film készült. Biztos olyan nagy személyiségek, hogy fontosabbak mint Szent László, Radnóti, Rákóczi Ferenc, Mátyás király és még vannak néhányan.

VI. Úgy lesz kisebb parlament, hogy egymás felszólalásakor kivonulnak.

VII. Magyarországon már nincs mit ellopni, ezért felvettek kölcsönt.

Balázs Antal

Pokolba mártott legenda

- A szerencse mögött rengeteg munka van.
- Rövid időn belül, mint a farkasok, megeszik egymást az emberek a pénzért.
- A halak is sírnak az óceánban.
- Az irigység a restség jószomszédja.
- Minden trón jégből van.
- A Világmindenségnek tudata, az emberiségnek félelme van.
- Az a társadalom, amelyik nem tud hősokeket teremteni, az nem ünnepe, csak bulizik, nincs történelme, csak sztorija.

Balázs Antal

GONDOLATOK

Gondolatok az őszi

Több alkalommal foglalkoztam már az ősz, mint évszak leírásával, akár szóban, akár írásban, s meg kell, hogy mondjam, annak ellenére, hogy az emberek nagy részének az elmúlás jut eszébe – szeretem ezt az évszakot.

Elképráztat a színeivel, a levelek fanyar illatával, a madarak költözködésével. A levélegetéssel, a dióvéressel, a szüret hangulatával. Kötődöm az őszhöz.

Annál is inkább, mert számomra nemcsak elmúlást jelent. Lehet, hogy humoros, de én pl. halottak napján születtem. De ez bármennyire is paradoxon, nem szomorít el.

Most, hogy hamarosan (pár hét) itt az október vége, jön a nyirkos hideg, a szél, az eső – sőt talán fagy is – ezek nyomasztóan hatnak ránk, azonban a természet körforgása bölcsen ezt így rendezi el.

A sírkert látogatása, a sírok rendbetétele a meglehetősen aszályos nyár után már rég megkezdődött.

A halottak napján a megemlékezés, a tiszteletadás valamiképpen a családok összetartozását is jelképezi.

Nagyon szép – (ha szabad ezt a kifejezést használnom) a temető ilyenkor.

Rákóczi falva temetője dombon van.

Nem is tudom, van-e még ehhez hasonló. Mindenesetre Mindenszentekkor és Halottak Napján a rengeteg gyertya fénye a domboldalon bevilágítja a környéket. Szelíd, komoly, csendes napok ezek. Próbáljuk ezt az érzést a családkisebbség tagjainak is átadni.

Gyűjtsünk mécesest, gyertyát és emlékezzünk.

Urbánné Kelemen Róza

Ígélet

Több hónapja már, hogy a Macimúzeum helyt adott Sivák Enikő kiállításának, „FÉNYVIVŐK” címmel.

Csodálatos volt a kiállítás egész hangulata. Kis kötetekben megvehetjük és megcsodálhattuk a kiállított képeket, amelyhez versek is kapcsolódtak.

Elolvassa a képek címeit, azt ígértem Sivák Enikőnek, hogy mivel nagyon megérintettek az alkotások, ezt verses formába öntve hamarosan elküldöm neki.

A vers megszületett.

Urbánné Kelemen Róza:

VIDI – Memento Mori

Hívtalak, mióta megéreztelek
Vártalak, mióta megláttalak.

Hiányoztál,

Magamba szívtam tehát

Őrültk sikoly – halotti csend

évig emel – álomba ment.

Riadt forgással pulzál, halad

végtelenségbe formát marat.

Kezemen, lábamon mákonybilincs

Összekapcsolódik a volt, van és a nincs,

Könnyet vajúdó lélekfájdalom

halálban lüktető szerelemhalom

Gyengéden lüktető csakótakarom

Lágyan simogató gyógyító kezek

Mennyei fényekben fürdőző szemek

Hívtál.

Féltem a parázs kihunyt talán,

- felizzott a sugár –

Szárnyal a tűzmadár.

HOL TART A VILÁGVÁNDOR?

Levél

Újabb levelet kaptunk a nálunk is járt világvándor feleségétől, melyből alábbiakban részleteket közlünk.

Legkedvesebb Barátaim!

Mint már annyiszor, most is szomorúsággal tölti el Jean szívét az a tény, hogy a fiával, Thomas Erickel eltöltött néhány hét véget ért. Már alig várja a vilá körüli gyaloglás végét azért, hogy visszatérhessen a szeretteihez, rendszeresen láthassa és megölelhessen őket. De mielőtt még átadhatná magát ezen örömeiknek, még teljesítenie kell a hátralévő távot.

Időközben folytatja a Fülöp-szigetek egzotikus tájain a gyaloglást, és az előtte álló országok időjárás viszontagságain gondolkodik. A tervek szerint Vietnám, Kambodzsa és Thaiföld következik. Jó néhány város csapadékadatait küldöm neki, de sajnos szomorúan konstatáljuk, hogy májustól szeptemberig tart az esős évszak, a monszun. ...

Kicsivel több, mint 644 km-re Manila után Jean Szamar szigetére érkezik május 5-én. A táj mesébe illő, és habár ezen állam lakosai a legszegényebbek közé tartoznak, a széles mosoly mindég ott ül az arcukon - nagyon boldognak tűnnek. Mint bárhol a világon, ahol a szegénység az úr, a gyerekek a maguk készített játékokkal játszanak. A felnőttek pedig környezetükben előforduló dolgokat igyekeznek hasznosítani a maguk módján.

Április 13-án SzamARBól hídon kel át Leyte szigetére. ... végül déli irányba, az Egyenlítő felé veszi az útját. Az esőzések időtartama és mennyisége jelentősen csökken - itt már a déli félteke időjárása a meghatározó.

Május 18-án Libagonból ezt írja: „Némi információgyűjtés után a következő elhatározásra jutottam: átmegyek Mindanao szigetre és egészen Zamboangáig gyalogolok. Ott felszállok a malajziai Szandakanba tartó kompra, hogy aztán a Borneó-sziget északi részét kelet-nyugati irányban átszeljem Szingapúr felé, majd azt követően Indonéziába jussak. Tudom, hogy a Mindanao-i túra egy kicsit veszélyes, de ne aggódj. Jó néhány emberrel beszéltem ez ügyben, és megtudtam, hogy a hatóságok ellenőrzésük alatt tartják a területet, így nincs mitől félnem.” ...

Kicsivel Iligan után egy rendőrökből és katonákból álló különítmény kíséri át egy veszélyesnek ítélt területen. Csatlakozik hozzá Jun Enriquez, egy civil szervezet békeaktivistája, aki különböző profilú civilszervezetek együttműködését próbálja elősegíteni az emberi jogok, a társadalmi igazságosság, a béke ügye, az áttekinthető felelős kormányzás, környezeti témák, valamint a sajtószabadság érdekében. ...

Május 19-én Jean Malajzia felé indul, ahol is jól megvizsgálunk minden határátlépőt az egyre terjedő H1N1 típusú vírus miatt. Borneó szigete bővelkedik az egzotikumokban: ragadozó növények nőnek és pálmültetvények találhatóak ott, amelynek gyümölcséből nyerik az ország egyik fő bevételét biztosító palma olajat. Jean olyan gyümölcsökben leli örömét, amelyeket még soha nem látott. Annak ellenére,

hogy a terület ritkán lakott, a lakosság nagyon barátságos.

Sabah tartomány fővárosában, Kota Kinbalu-ban meleg fogadtatásban részesül. Ott találkozik Weng Kiong Yee-vel, aki meghívja otthonába, a 15 napi járásra eső Miribe.

Június 6-án elhagyja Sabahot, és Sarawak tartományba indul. Hiába fekszik a két tartomány egyazon országban, a határon útlevélvizsgálatot tartanak. A malájok ismét kedvesen fogadják. Egynapi gyaloglás után elérkezik egy határ folyóhoz, melynek a túloldalán terül el a Brunei Szultánság. Az első éjszakáját az országban egy nagyon kedves család otthonában tölti.

A következő éjszakára ismét visszatér a folyó innenső oldalára, Sarawakba, az Idriss családmeghívásának téve eleget. Sarawak őslakosai, az Ibanok, az elmúlt idők amerikai indiánjaihoz hasonlóan úgynevezett „hosszúházakban” laknak, és a főnök nagy körültekintéssel látja vendégül az idegeneket.

Június 11-én találkozik Brunei-ben Kate-tel és Alannal, akik tanárok a fővárosban, Banda Seri Begawanban. Egy gyors találkozó a Nemzetközi Iskola diákjaival, majd egy látogatás a kanadai Főbiztosnál képezik a fővárosi programját. Brunei is egy egzotikus ország a „vízi falvakkal” a virágos házakkal és furcsa növényeivel. Az emberek boldogan üdvözlik úton-útfélen.

Június 18-án ismét Sarawakban van, ahol nemcsak „hosszú házak”, hanem „hosszú hajók” is találhatóak. Ezeket a kanyargós folyón közlekedő hajókat az emberek „expressz”-nek hívják. Miri városba érkezését Yee-vel ünnepli, akivel Kota Kinbalu-ban találkozott, és aki vendégül látja néhány napra. Yee bemutatja egy Vincent Lo nevű újságírónak, aki ugyancsak bemutatja Andy Chia úrnak, a Malajziai Parlament egy képviselőjének, valamint Sebastian Ting úrnak. Ők ketten segítenek Jeannak a médiával történő kapcsolatfelvételben, küldetése promóciója céljából.

E-mailjeink egyre ritkábbak, mivel egy olyan részen gyalogol, ahol nincs Internet kapcsolat. Skype segítségével felhívom a mobilján, így tudom csak frissíteni a honlap „útvonal” oldalait. Beszélgetéseink során gyakran említi a malajziaiak kedvességét, valamint a jó közbiztonságot.

Július 8-án egy barát Jean saratoki tartózkodását megörökítő fényképeket küld nekem a következő szöveggel: „Sok szerencsét a küldetésekben. Nagyon büszkék vagyunk, hogy részesei lehetünk ennek.” Végül július 15-én egy újabb levélből megtudom, hogy Jean Beratokban van mindössze 35 km-re Kunchingtól, Sarawak fővárosától, ahol már nagyon várják.

Folytatás következik...

Luce

Fordította: Papp László

ÍZUTAZÁS

Gasztronómia

Kedves Olvasók ! Sorozatot szeretnénk indítani, melyben bemutatjuk a más népek konyháját, főzési szokásait. Kérem, hogy fogadják szeretettel ezt a kis” íz utazást” és bátran próbálják ki a recepteket, csapjanak a fakanalak közé.

Mexikói konyha: Az ország ellentmondásokkal, meglepetésekkel és ellentétekkel teli ország. Az aszték és a maja kultúra bölcsője, mely keveredik a hódító spanyolok konyhájával. A hódítások előtt az országban ismeretlen volt az állattenyésztés és nem ismerték a zsírt sem. Alap élelmiszerek a kukorica volt, melyet istenként tiszteltek és a bab, valamint a gomba és a gyógynövények. Kukorica volt az alapja a tortillának és toposnak /kukorica lepény/. A spanyol gyarmatosítással lényegesen gazdagodott az élelmiszerválaszték, tejtermékekkel, olajjal, búzaliszttel, hagymafélékkel és a cukorral. Ennek a két kultúrának a találkozásából származik a nagyszerű, aromás, lángoló mexikói konyha. Lángol, mert ezt a konyhát nem lehet elképzelni chili nélkül. Frissen, pörköelve, szárítva húshoz, desszertekhez, italokhoz is képesek hozzáadni. A chili- mexikói bors- az ország nemzeti javaihoz tartozik. Meg kell említeni néhány „ csemegét „ is melyeket a mai napig szervíroznak néhány vidéken. Ilyen az oxanai tücsök, a hangyatojás, és egy kukoricán élősködő

gombafajta a huitlacoche. ma már idehaza is megtalálhatók a mexikói konyha alapanyagai ,így bátran hozzáfoghatunk a főzéshez és a saját elképzelésekkel kiegészítve egy új érdekes egzotikus étel is elkészíthetünk.

Chili con carne: 40 dkg nagyszemű bab, 2 fej hagyma, 1 kanál zír, 40 dkg darált marhahús, 4db erős paprika, 4 db paradicsom, 2 dl száraz vörösbor, só, bors, paprika.

A babot éjszakára beáztatjuk és másnap ugyan abban a lében puhára főzzük, a főzés végén sózzuk. A hagymát apróra vágjuk, zsíron megfonnyasztjuk majd hozzáadjuk a darált hús, a csíkokra vágott paprikát és gerezdekre vágott paradicsomot. Fedő alatt puhára pároljuk A fűszerekkel ízesítjük. A babot leszűrjük és hozzáadjuk a húshoz. Beleöntjük a bort, összekeverjük és néhány percig együtt pároljuk. Nagyon finom párolt rizszel és savanyú uborkával. Másnap még finomabb, íze ekkorra érnek össze.

Tortillatészta receptje: 20 dkg kukorica liszt, 1kk só, 1kk zsír, 1/4 l víz.

A lisztet elkeverjük a sóva és a zsírral. Lassan öntögetjük hozzá a vizet, összegyúrjuk ,majd vékonyra kinyújtjuk és serpenyőben barnára sütjük. Ezt az alap lepényt tölthetjük aztán kedvünkre hússal, zöldségfélékkel, tenger gyümölcseivel is, de sohasem hiányozhat a tölteléből a chili paprika.

Kukoricásütemény: 2doboz konzerv kukorica, 6 tojás, 2 dl főzőtejszín, 20 dkg vaj, 6 kanál cukor 20dkg búzaliszt, 1kk fahéj, 2kk sütőpor.

A kukoricát lecsepegtetjük, a tejszínnel , a fahéjjal összeturmixoljuk. A tojások sárgáját a cukorral elkeverjük, a fehérjéből kemény habot verünk. A vaját felolvasztjuk. A lisztet összekverjük a sütőporral, majd belekeverünk minden hozzávalót, végül a kemény tojashabot. Vajjal kikent liszttel meghintett formába öntjük és 180 fokon kb 45 percig sütjük. Közepesen kihűlt állapotában szeleteljük.

Cukorbetegek figyelem ! Itthon is kapható az AVAKÁDÓ gyümölcs , mely nem tartalmaz cukrot. bátran fogyasztható. Könnyen emészthető zsírt tartalmaz, amely vajra emlékeztet. Innen ered másik neve a vajgyümölcs is.

Jó étvágyat kívánok:

Feketéné Zsuzsa

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Balázs Antal, Császiné Csáti Réka (CsCsR), Hably Dóra, Fekete Ferenc, Feketéné Molnár Zsuzsanna (FMZS), Hegedűs Linda (HL), Jobbágné Incze Erzsébet, Katona Gizella, Nagy Tímea, Urbánné Kelemen Rózsa

Önkormányzati hírek: Kovácsné Géczy Nelli

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti: Bíró Tibor vállalkozó (előfizetés: Bíró Tibor vállalkozónál, 06/20/2226-774).

Rákóczi Lap Baráti Kör és a szerkesztőség elérhetősége:

Tel.: 06/20/3917-444, **e-mail:** rakoczilap@freemail.hu

A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon:

www.rakoczilapva.hu

ISSN 2060-6079

MACIMÚZEUM

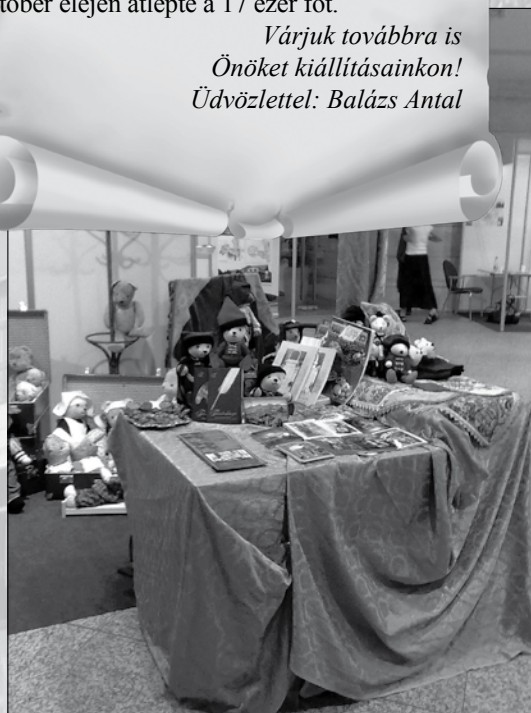
Kedves Mackóbarátok!

Az elmúlt hétvégeken két helyszínen is bemutatkozott a Macimúzeum kis csapata. Szolnokon a „Régi idők tere”, Debrecenben a „ II. Termál és Wellness Egészségturisztikai és Életmódkiallítás és konferencia „ programok keretein belül. A rendezvényeken készült fotókat a mellékletben nézhetik meg.

A Fácánpark egyre népszerűbb a látogatóink közt. A nyitás óta 1500 főt meghaladta a nézettség.

Macimúzeumunk vendégeinek száma október elején átlépte a 17 ezer főt.

*Várjuk továbbra is
Önöket kiállításainkon!
Üdvözlettel: Balázs Antal*

SZÜRETI FELVONULÁS

Keverék-kutya bemutató

